

SIUNTINIAI IR SOVIETINIS BIZNIS

Siuntiniai Lietuvon jau daugiau kaip 12 metų yra viena iš apčiuopiamiausių lietuvių išsvijios ryšio su Lietuvos gyvenančiais priemonių.

Rusų valdžiai dovanai iš svetur į jos valdomus kraštus ateinančios gėrybės savaime yra naudingos. Bet nemalonus susidaro iš to, kad dauguma siuntinių eina į Pabaltijo kraštus, Ukrainą arba Užkaukazės kraštus, tai yra, daugiausia tiems jos pavaldiniams, kuriems valdžia turi mažiau pasitikėjimo. Be to, siuntiniuose ateinančių gėrybių gausa ir ypač kokybė irgi nekelia valdžios prestižo pavaldinių akys. Negelbsti nei pusmetis iš pusmečio tų dalykų išspravardžiavimai „kapitalistiniams skudurais“. Todėl atveju atvejais Maskva sudaro vis daugiau ir daugiau apsunkinimų siuntinių siuntėjams: vis labiau apriboja įsileidžiamų dalykų sąrašus ir kelia mui tus.

Prieš kiek laiko, gal nusižiūrėjusi į lenkų pavyzdį, Maskvos valdžia pasiūlė naują būdą priimti dovanoms iš „kapitalistinių bei buržuazinių nacionalistų“. Dabar už do lerių, svarus ar kitus gerus kapitalistinius pinigų galima padovanoti Maskvos val džio esantiems įvairių tenykštės pramonės gaminių: automobilių, motociklų, siuva mų mašinų, radijo ar televizijos imtuvų, elektrinių skustuvų, foto aparatų, audinių, kallių ir kitokių reikmenų. Galima padova noti net atostogas Kryme ar kitam kuriam „didžiosios tėvynės“ pakraštį.

Lyginant su siuntiniais, šis būdas turi ir patogumų: nereikia čia laiko gaišti pre kės supirkinėti, nereikia ir miltų mokėti. Užtenka tik iš katalogo pasirinkti dovanas, įmokėti nurodytą kainą, ir atliktą.

Turi iš to patogumų ir Maskvos valdžia: už savos pramonės gaminius, niekur jų ne išsiunčiant, gaunama gera svetima valiuta, kaip už eksportuotus, ir tuo pačiu metu apdovanotieji neturi progos „paliešti užsie nių“, tai yra negali palyginti užsieninės ga mybos dalykų su „tėvyniniais produktais“, kuriuos valdžia skelbia esančius geriausius pasaulyje...

Be to, atrodo, jog esama ir kitos naudos. Eksportuodama tas prekes, Maskvos val džia daugumoje atveju negalėtų gauti už jas tos kainos, kurią ima iš siuntėjų - do vanotojų. Šiuo požiūriu yra ryškus skirtu mas tarp lenkų ir rusų sistemų tokiems ap dovanojimams tvarkyti.

Net grynų pinigų siuntimas Lenkijon sutvarkytas realistiškiau, negu į rusų val domus kraštus. Oficialiai lenkai už dolerį

skaito 24 zlotus, bet siunčiant dolerius kaip dovaną, išmoka už dolerį triskart daugiau — po 72 zlotus. Už 25 dol. (ir 1 dol. persiun timo) gavėjui Lenkijon išmoka 1800 zlotų, o tai yra daugiau negu vidutinė mėnesio al ga. Tuo tarpu rusai už 25 dolerius temoka 22 rublius 50 kapeikų (ir tai dar su viso kiais formalumais). Tai yra tik trečdalis vidutiniškos mėnesinės algos. O nupirkt už tą sumą ten galima tik toli ne pačios ge riausios vilnonės medžiagos... vieną jardą.

Be už įmokėtą užsieninį pinigą Lenki jon gavėjas gali (jei siuntėjas taip nurodo) gauti ne pinigų, o už atitinkamą sumą (skaitant dolerį po 72 zlotus) eksportinių prekių eksportinėmis kainomis, ir gali tų prekių patys ten pat pasirinkti. Taip (pa gal nurodytą „do wyboru“) siunčiamos do vanos dar naudingesnės: už dolerį gauna ma gana gera jo vertė. Rusai tą reikalą tvarko kitaip. Čia pateikiama keletas pa vyzdžių, ką dovanos gavėjas gauna už da vėjo įmokėtus dolerius.

Už 2685 dol. galima padovanoti automo bilį „Volga“. To automobilio tenykštė kai na — 5467 rubliai, taigi už dolerį išeitų ne 90 kapeikų, o 2 rubliai ir beveik 4 kapei kos. Tačiau tai yra automobilis penkių (ne šešių) vietų, 4 cilindrių, daugiausia 75 arklio jėgų, didžiausias greitis 130 km (80 mylių), be automatinės transmisijos, be ra dijo, be šildymo. Amerikon tokį automobi lį eksportuoti vargu ar galėtų už pusę tos kainos, už kurią siūlo pirkti dovanų siun tėjams.

Už 2172 dol. automobilis „Moskvič“. Te nykštė kainą — 4511 rublių (už dolerį iš eina po beveik 2.08 rb.). Tai yra keturių cilindrių, keturių vietų, maždaug itališ ko „Fiat“ dydžio automobilukas, iki 45 a. jėgų, iki 115 km (75 mylių) didžiausias greitis.

Už 351 motociklas IZ (Zdanovo vardo ga myklos). Tenykštė kainą — 830 rb. (už do lerį po 2.36 rb.). Kokybė čia nežinoma.

Už 180 dol. šaldytuvas „Oka“. Tenykštė kainą 275 rb. (tik 1.53 rb. už dolerį). Aukš tis maždaug 4 pėdos, plotis ir gylis po 2 pė das, naudingas tūris apie 4 su puse kub. pėdų.

Už 128 dol. 34 cnt. — šaldytuvas „Sara tova“. Tenykštė kainą nepatirta, bet tokio paties dydžio Alytuje gaminami šaldytuvai („Snaigė“) ten kaštuoja 200 rb. (Išeitų apie 1.56 rb. už dolerį). „Saratovo“ (kaip ir „Snaigės“) dydis — tik 3 pėdos aukščio, 22 ir 23 coliai pločio - gylis, naudingo tū rio — trys su trečdaliu kubinės pėdos.

Už 26 dol. 24 cnt. — V72 ar V82 dviračiai. Tai yra šiauliuose gaminami jaunuoliški dviračiai — „Ereliukas“ ir „Kregždutė“ (rusiškai — Orliok ar Lastocka). Jų te nykštė kainą — 45-46 rubliai (1.59 - 1.63 rb. už dolerį). Dviračiai esą neblogi, tinka moksleiviams.

Už 287 dol. 46 cnt. — TV imtuvas „Ru bin“ arba „Temp 6“. Šis pastarasis gami namas šiauliuose (tiksliau — baigiamas gaminti, nes lemos ir kitos svarbesnės da lys gaunamos iš kitur). TEMP imtuvo dy dis: aukštis 17 su puse colio, plotis 22 su ketvirčiu col. ir storis 15 su puse colio, svo ris apie 62 svarai. Bet ekrano dydis — tik apie 16-17 colių (apvalūs kampai). Tokio ekrano dydžio TV imtuvai Amerikoj deta linę prekybą pardavinėjami maždaug už trečdali to kainos, kurią reikėtų mokėti, norint kam nors Lietuvoj padovanoti šiau lių gamybos imtuvą. Tačiau tenykštė jo kainą — 341 rb. (už dolerį apie 1.19 rb.).

Už 83 dol. skalbimo mašina „Ryga“, 4 su puse svaro imlumo, su rankiniu gręžtuvu, apskritas kubiliukas, 30 colių aukščio, 16 colių diametro, 66 svarų svorio. Tenykštė kainą 97 rb. (1.17 rb. už dol.).

Už 36 dol. 66 cnt. — moteriškas paau ku suotas laikrodis „Vimpel“. Tenykštė kainą 40 rb. (1.09 rb. už dolerį).

Už 36 dol. 37 cnt. — baterijinis radijo imtuvas „Gauja“ ar „Selga“ (Rygų gamy bos), priima tik ilgą ir vidutinę bangą, „kišeninis“ (6.5X4X1.75 colių). Tenykštė kainą 34.48 rb. (95 kapeikos už dolerį).

Už 26 dol. 27 cnt. foto aparatas „Zorkij“, tenykštė kainą 47 rb. (1.79 už dolerį).

Už 13.68 dol. elektrinis skutiklis „Neva“, kokybė nežinoma, tenykštė kainą 16 rb. (1.17 rb. už dolerį).

Iš to nedaugelio pavyzdžių matyti, kad kiekvienos padovanoti siūlomos prekės te nykštė kainą duoda vis skirtingą rublių - kapeikų kiekį už vieną dolerį. Kišeninio radijo imtuvo atveju išeina vos vos dau gia už oficialų dolerio kursą. Neturint duomenų apie daugybę kitų dovanoti siū lo mų prekių, tegalima spėti, koks dolerio kursas pasidaro tais kitais atvejais. Bet kiekvieno atveju yra didelis skirtumas tarp laiko, kurio reikia tas dovanas uždirb ti ten ir Amerikoj. Pavyzdžiui, net tas pats kišeninis radijas ten — maždaug dviejų sa vaičių vidutinė alga, o 36 doleriai čia ma žiau kaip vienos savaitės minimalinis už darbis.

Siuntiniais, net ir aukštus miltus įskai tant, persiustos gėrybės nuneša daug pil nesnė dolerio vertę, ypač jeigu dovanų ga vėjas bent dalį jų gali parduoti. Tačiau rei kia turėti galvoj, kad dovanų pardavimas ten gali būti persekiojamas, kaip draudžia ma spekuliacija. (Elta)

Septynios DIENOS

POLITBIURAS

Baigiant partijos konferenciją Maskvo je, Brežnevą paskelbė vadovybės sekretę. Nebeįrinkti jau susenę Mikojanas ir Švernikas. Politbiurą sudaro 11 asmenų. Jame dabar bus dar 4 asmenų mažesnis ka binetas, kurį sudaro partijos gen. sekreto rius Brežnevą, min. pirm. Kosyginą, Sus lovas ir aukščiausiojo sovieto pirm. Pod gorną.

Kiti politbiuro nariai: Voronovas, Kiri lenka, Šelepinas, Mazurovas, Polianskis, Šeostas ir Pelsė (Latvijų partijos vadas).

RIAUSĖS VIETNAME

Pietų Vietnam ilgesnį laiką tęsiasi riau šės prieš vyriausybę. Budistai nepatenkin ti vyriausybę, kurios daliniai, malšindami riaušes, net pagodą apmėtę granatomis.

TAIKA TREJIMIS METAMS

Švedijos profesinių sąjungų kongresas patvirtino vyriausybės tarpininkavimo ko misijos pasiūlymą dėl darbo ir atlyginimų darbininkams trejų metų laikotarpiui.

Darbdaviai tą pasiūlymą jau anksčiau buvo priėmę.

DEMONSTRACIJOS PRIES PALECKI

Laisvieji lietuviai Australijoje balandžio 11 d. suruošė didelę demonstraciją Can boroje, kur į tartaputinę parlamentarų kon ferenciją sovietų delegacijos priekyje at vyko Justas Paleckis. ...

Kaip praneša Daily Telegraph, demons trantai, susirinkę prie Parlamento rūmų, šūkavo Justo Paleckio adresu tokius žo džius, kaip „Išdavikas“, „Judas“, „Suva“ ir panašiai.

Demonstrantai nešė plakatus su užra šais „Paleckis — Lietuvos išdavikas“, „Ko munistų iškamša“, „Sovietų parlamentarai — Baltijos žudikai“, „Tikrus delegatus — kam kalbėti su raudonon iškamšom?“, „Paleckio krokodiliška šypsena — duobka sio mintys“.

Šiuo metu Canboroje yra susirinkę 200 delegatų, kurie atstovauja 50 kraštų.

ATITRAUKIAMA 15.000

JAV nutarė atitraukti 15.000 savo karių iš Europos. Tai daugiausia technikinių da lių kariai, kurie reikalingi vykdyti apmo kymui į Vietnamą siunčiamiesiems.

JAV turi Europoje 225.000 karių.

SUKILIMO KAINA

Skaiciuojama, kad praėjusių metų rugsėjo 30 d. bandymas sukilti Indonezijoje kašta vo ne mažiau kaip 300.000 gyvybių.

Pirmiausia žudė sukilėliai, paskui masi š kai pradėjo žudyti sukilimo malšintojai, o daugelyje provincijos vietų ginklų sąskai tas suvedsinėjo, kas tik norėjo pasinaudoti proga.

SUJUDIMAS DEL ALYVOS

Kadangi Rodezijos vyriausybė nepaklau sė britų ir paskelbė savo kraštą nepriklau somu, tai buvo nustatyta, kad niekas netu ri su tuo kraštu prekyauti.

Tačiau tarptautiniai biznierių suorgani zavo alyvos pristatinėjimą laivais. Todėl ruošiamasi imtis griežtesnių priemonių prieš nepaklusniuosius.

PRANCŪZIJOS DALINIAI VOKIETIJOJ

Kai Prancūzija pasitraukia iš NATO, iš kilo klausimas, kaip bus su jos kariniais daliniais, kurie yra Vokietijoje.

Vokietija nori, kad Prancūzija paliktų porą divizijų. Bet Prancūzija nori palikti savo divizijas kaip tiesioginį inšatį taikai palaikyti, o Vokietija nori, kad tie prancū zų daliniai būtų NATO rėmuose.

KOVA SU NUODIJIMUSI

Kovai prieš masinį narkotikų vartojimą JAV imamasi griežtesnių priemonių.

Iš vaistus gaminančių firmų bus reika laujama, kad žymėtų, kokias netiesiogines pasekas gali turėti gaminy. Didesnė atsa komybė uždedama vaistinėms, kurie pa gal gydytojų receptus išduoda vaistus. Nu matytos ir baismės už nurodymų nevyk dymą.

PENSININKO SMULKIEJI RUBLIAI

Viena iš gėrybių, kuriomis bolševikinė sistema didžiūojasi apdovanojusi Lietuvos žemdirbius, yra senatvėn žengiančių kol chozo darbininkų aprūpinimas pensijomis. Patys aprūpintieji tą dovaną kiek kitaip vertina: „Atėmė arklių, o paguodai duoda ašutą iš jo uodegos“. Paėmė žemę ir visą ūkio inventorių (geresniu atveju, paliko senstančius gyvenamuosius namus), paliko be turėto pragyvenimo šaltinio, o senatvė duoda 12 rublių mėnesiui, tai yra tiek, už kiek ir savaite neįengva pragyventi.

Be ir tas pats pensijų išmokėjimas, pa sirodo, apipintas primityvaus biurokрати š kumo rezginiu. Ne tiek tos paguodos pens i ninkams pensijas gauti, kiek vargo kaimų lai škininkams tas pensijas išdalinti.

Cėkių sistemos nėra, ir ji nebūtų prak tiška, nes kaimuose nėra nei bankų, nei ki tų vietų, kur cėkius būtų galima iškeisti. Pensijos turi būti įteiktos grynaus pinigais. Išnešioti pavesta lai škininkams, kurie drauge su laikraščiais, lai škais iš paštų atsiima ir savo apylinkių pensijas. Bet pensijos — ne laikraščiai, ne, lai škai: jų negalima palikti ant slenkščio, jei adresa to nėra namie. Tokiu atveju lai škininkui tenka eiti kitą kartą. Be to, pensijos išmo kamos ne vieną dieną kas mėnuo, bet įvai ri ai. Sako, tame pačiame kieme pasitaiko trys pensininkai, bet kiekvienam po tuos kelis rublius atsiunčiama vis kita mėnesio diena... Lai škininkai skundžiasi, prašo kaip nors kitaip pensijų išmokėjimą su tvarkyti, bet ir jie nežino, kaip būtų geriau. Ne visi pensininkai pajėgūs kas mė nuo keliauti į tolimą paštą ar kitą įstaigą pa tys pensijų atsiimti. Susisiekimo priemo nių jie neturi. Kam kitam juos pavaduoti reikia įgaliojimų ir gaišti darbo metu: to kių pensijų gavimas pasidarytų kone bran gesnis už pačių pensijų vertę... (Elta)

Kiek pagaminama sukolchozintuose ūkiuose ir kiek privačiuose sklypeluose Komunistų suvažiavimo nutarime, šalia raginimų, yra ir pasididžiavimų tuo, kas jau esą padaryta. Vienas iš tokių pasidi džiavimų skelbia: „Šimte hektarų žemės ūkio naudmenų pagaminta 539 centneriai pieno ir 99 cen tneriai mėsos (gyvo svorio), iš to skaičiaus kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose pieno 282 centneriai ir mėsos — 52 centneriai“. Tai reiškia, kad „socialistiniai“ ūkiai pa gamina tik apie 52 proc. pieno ir mėsos, o 48 proc. pagaminami vis dar privačiai dir bamuose sklypeluose. Atseit, privačiai dir bamoji žemė vis dar apie 17 kartų našesnė, negu kolektyvizuotoji, nes kolchozai su savochozais yra užėmę apie 95 proc. naudo jamos žemės, o sklypeluose yra likę nepil ni 5 proc. (Elta)

Kiek pagaminama sukolchozintuose ūkiuose ir kiek privačiuose sklypeluose

Naujos įmonės ir gamybos planai Naujame Sov. S-gos penkmečio plane per ateinančius penkerius metus Lietuvai nu matomos tik keturios naujos įmonės: dar vienas cukraus fabrikas, dirbtinės minkš tosios odos gamykla, putliųjų verpalų fab rikas ir žvejybos laivų remonto dirbtuvių dalis. Šiaip pramonės plėtimo srity numa toma baigti statyti bei įrengti jau beveik pastatytąsias, jau pradėjusias veikti įmo nes, būtent, Elektrėnų jėgainę. Kėdainių chemijos kombinatą, kuro aparatūros ga myklą Vilniuje, televizorių gamyklą šiau liuose, šaldytuvų gamyklą Alytuje, medvil nės kombinatą ir trikotažo (mezginių) fabriką.

Pramonei ir elektros gamybai numato mas tikslas — 1970 metais gaminti 1.7 kar to daugiau, negu dabar (t.y., vidutiniškai didinti gamyklą apie 12 proc. kasmet). Elektros variklių gamybai uždavins — padidėti 4 kartus, prietaisų ir automatiza vimu priemonių — daugiau kaip du kartus, audinių 2.5 — 2.8 kartų, trikotažo iki 2 kartų. Žemės ūkio gamyboje reikalaujama padidinti tik pieno gamyba iki 1.7-1.8 kar to ir sūrio iki 2-2.1 kartų. Pabrėžtas reika las didinti linų pluošto ir bulvių gamybą.

Plano projektas priimtas komunistų par tijos centro komitete Maskvoj ir bus pa teiktas partijos suvažiavimui tvirtinti. Lie tuvių vaidmuo tuose planuose — vykdyti tai ir taip, kaip Maskvoj nustatyta. (Elta)

Naujos įmonės ir gamybos planai

Naujame Sov. S-gos penkmečio plane per ateinančius penkerius metus Lietuvai nu matomos tik keturios naujos įmonės: dar vienas cukraus fabrikas, dirbtinės minkš tosios odos gamykla, putliųjų verpalų fab rikas ir žvejybos laivų remonto dirbtuvių dalis. Šiaip pramonės plėtimo srity numa toma baigti statyti bei įrengti jau beveik pastatytąsias, jau pradėjusias veikti įmo nes, būtent, Elektrėnų jėgainę. Kėdainių chemijos kombinatą, kuro aparatūros ga myklą Vilniuje, televizorių gamyklą šiau liuose, šaldytuvų gamyklą Alytuje, medvil nės kombinatą ir trikotažo (mezginių) fabriką.

Pramonei ir elektros gamybai numato mas tikslas — 1970 metais gaminti 1.7 kar to daugiau, negu dabar (t.y., vidutiniškai didinti gamyklą apie 12 proc. kasmet). Elektros variklių gamybai uždavins — padidėti 4 kartus, prietaisų ir automatiza vimu priemonių — daugiau kaip du kartus, audinių 2.5 — 2.8 kartų, trikotažo iki 2 kartų. Žemės ūkio gamyboje reikalaujama padidinti tik pieno gamyba iki 1.7-1.8 kar to ir sūrio iki 2-2.1 kartų. Pabrėžtas reika las didinti linų pluošto ir bulvių gamybą.

Plano projektas priimtas komunistų par tijos centro komitete Maskvoj ir bus pa teiktas partijos suvažiavimui tvirtinti. Lie tuvių vaidmuo tuose planuose — vykdyti tai ir taip, kaip Maskvoj nustatyta. (Elta)

PASAULYJE

— New Yorko medikų draugija reika lauja smarkiai bausti tuos, kurie be leidi mo gamina narkotiką LSD, pavojingesnį už heroiną (praeitais metais vien New Yorke 75 jį vartojusieji asmenys atsidūrė beprotnamyje).

— Kadangi dėl nagų ir snukio ligos ne galima keliais gabenti į V. Berlyną gyvu lių, tai ištekliais papildyti iš V. Vokietijos lėktuvais ten jau buvo nugabenta 125 kiau lės, o dar numatoma nugabenti 7.700 kiau lių ir 620 karvių.

JAUNIMO METAMS LĖŠŲ TELKIMO

V A J U S

Pirmą kartą po antrojo pasaulinio karo D. Britanijos Lietuvių Bendruomenė turi progos pasiūsti iš savo bendruomenės rink tinius jaunuolius dalyvauti pirmajame Pa saulio Jaunimo Kongrese šiais Jaunimo metais birželio 30 - liepos 3 d.d. Chicagos mieste, JAV.

Vykstantieji į Kongresą daugumas pa naudoja visas savo santaupas, dalis gauna paramos iš čia pat skelbiamų sumų, bet dar kai kuriems trūksta padengti kelionės išlaidoms (pragyvenimą duos Amerikos lietuviai). Be to, aukos reikalingos ir pa čiam kongresui. Gautosios aukos bus nau dojamos Jaunimo Kongreso reikalui ir Jau nimo peticijos įteikimo Jungtinėms Tau toms išlaidoms padengti, Jaunimo Metų programoms paruošti ir vykdyti, leidi niams, paštui, salei, parašams rinkti, sti pendijoms, kitų kraštų jaunimo global ir t.t. Tiems reikalams finansuoti reikia su rinkti 45.000 dolerių.

Visi stambesnieji aukotojai gaus PLJK rėmėjo kortele.

Didžiosios Britanijos Lietuvių B-nės Val dyba ir Jaunimo Metų Komitetas kreipiasi į jus, mieli lietuviai, prašydami ateiti į tal ką telkiant Jaunimo Kongresui aukas.

Išsvijios, lietuvių tautos ir Lietuvos ate itį užtikrins sąmoningas ir ryžtingas jau nimas. Jis tęsia Lietuvos laisvės kovą ir ją laimės! 1966 m. Pasaulio Lietuvių Jaunimo Metal ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kon gresas parodys visam pasauliui mūsų jau nimo pasiryžimą ir jėgą. Paremkime viso mis galimomis pastangomis jaunimo dar bus! Tebūnie balandžio mėnuo D. Britani jos Lietuvių bendruomenės lėšų telkimo mėnesiu!

Kviečiame visus į bendrą darbą, vienus rinkti lėšų aukų lapais, kitus aukoti paski rais laiškais. Aukos gali būti smulkios ar didesnės, bet, jei visi aukosime, tai jos su darys sumas.

Aukas siųsti panelei E. Blūdžiūtei, D. Britanijos Lietuvių Bendruomenės kasinin kel, šiuo adresu:

36 Blythe Street, London, E.2.

D.B.L. BENDRUOMENĖS VALDYBA,
D.B.L. JAUNIMO METŲ KOMITETAS

AUKOS PAREMTI D. BRITANIJOS JAUNIMO DELEGACIJAI

Londono Sporto ir Soc. Klubas Romui Kinkai paskyrė 100 sv., Bradfordo Vyties Klubas Gajutei Valterytei 25 sv., Man chesterio Soc. Klubas Irenai Jokubaitytei 70 sv., D. Britanijos Lietuvių Sąjunga 200 sv., ir Dainavos Sambūris 25 sv. Tuo būdu yra 420 svarų paramos iš mūsų lietuviškų organizacijų. Bet kongreso išlaidos bus labai didelės, ir reikalinga dar daugiau aukų iš mūsų visuomenės.

LIETUVOS GINTARAS

Oxfordo universiteto Archeologijos labo ratorijos leidinyje Archaeomty pasirodė Amerikos mokslininko prof. C. Becko ir jo keturių kolegų naujo išradimo aprašymas, kuriame sakoma, kad dabar bus galima nu statyti priešistorinius Lietuvos gintaro pre kybos kelius.

Dabar yra išrastas būdas nustatyti, ar senovės Viduržemio civilizacijos kraštuose užtiknamasis gintaras yra kilęs iš Balti jos jūros. Mokslininkai, ištyrę 600 gintaro pavyzdžių, rastų įvairiose vietose, ir išma tavę elementų bangų ilgumą, rado vieną pavyzdį, kuris būna tik Baltijos gintare. Tuo būdu dabar bus galima atskirti Lietu vos gintarą nuo panašių radinių Galicijoje, Vengrijoje, Rumunijoje ir Sicilijoje.

Šis išradimas būsis labai naudingas ar cheologams, kurie tyrinėja senovės preky bos kelius tarp tolimų kraštų. Apie preky bos ryšius tarp Šiaurės Europos ir Romos rašė žinomas romėnų gamtininkas Plini jus (23-79 m. po Kr.).

— JAV slaptosios policijos sąrašuose yra pavardės 1.800 žmonių, kurie laikomi pavojingais prezidento saugumui (prez. Kennedžio laikais buvęs sudarytas sąrašas su apie 400 asmenų).

— Komunistų partijos pareigūnas Rodio novas, bardamas sovietinius laikraščius, kad jie pateikia pasenusias žinias, pasakė šitaip: „Niekam nebereikia vakarykščių ži nių, nes jos jau nebėra naujienos“, bet par tijos kongrese jo pasakytąją kalbą „Prav da“ išsispausdino tik po 24 valandų.

— Kanada per sekančius trejus metus parduos Kinijai tarp 168 ir 280 mil. buše lių kvėčių.

— Ganos valstybės gynybas skelbia, kad buvęs prez. Dr. Nkruma krašto bankuose turėjęs 340.000 svarų, o nekilnojamojo tur to turis Londone, Kaire ir kitur, taip pat pinigų užsienio bankuose ir aukso už 60 tūkstančių svarų Egipte.

Br. Daunorienei 60 m.

Balandžio 13 d. sukako 60 metų plačiai lietuviškame gyvenime Britanijoje besikviesiančiai Bronėi Daunorienei - Sirbinitaitei, patvariausiai ir jau ilgus metus vieninteli knygų platintojai čia, o dabar jau keleri metai vadovaujančiai ir plačiam šalies darbui, kurį vykdo Londono Lietuvių Moterų Sambūris Dainava.

Gimė ji 1906 m. balandžio 13 d. Rygoje. Ten jos tėvas anuo metu dirbo geležinkeluose. Gal ten ir 60 m. amžiaus būtų sulaukusi, jei ne jos tėvui iškiliusi problema: priimti gyvenamojo krašto pilietybę, kai susikūrė nepriklausoma Latvija, ar ne? Kaip lietuvis, jis atsisakė pasidaryti Latvijos piliečiu. Tai Bronė su tėvais ir dviem broliais grįžo Lietuvon ir įsikūrė Šiauliuose.

Rygoje ji buvo baigusi mergaičių realinės gimnazijos 6 klases. Tad Lietuvoje stoji jo pašto, telefono ir telegrafo kursas, 1924 m. baigė juos, gavo darbą Kauno telefono stotyje ir ten vyresniąja telefoninė išdirbo iki 1941 metų. Paskui susidarė kitos sąlygos, išliko kiti rūpesčiai, o 1944 m. teko trauktis iš Lietuvos.

Vokietijoje B. Daunoriene išgyveno iki 1948 m. Jos vyras su pirmaisiais darbo ieškotojais atvažiavo į Britaniją ir dirbo Coventryje, bet anuomet buvo didelių sunkumų šeimoms atvažiuoti. O kol B. Daunoriene su keturiomis dukrelėmis atsikėlė pas vyrą, tai tas jau buvo metęs ir nuotykius — jis jau turėjo Coventryje įsisteigęs spaustuvelę, atliekamu nuo tiesioginio darbo laiku spausdino knygas, žurnalus, laikraščius. Tie darbai tikrai buvo tik entuziastiški nuotykių, kuriems reikėjo energijos ir ypač entuziazmo, bet tų dalykų anuomet būta. Matyt, bendro su savaisiais ir artimiesiais tautiečiais entuziazmo apimta, B. Daunoriene irgi metėsi į nuotykių: pradėjo platinti knygas, laikraščius, plokšteles. Tuo būdu anuomet gimė „Dainoros“ firma, kuri tebėra gyva dar ir šiandien, jau beveik po 20 metų, kada beveik visi kiti panašūs nuotykių entuziastai jau net užmiršo, kad jie patys kažkada buvo bent trumpam apstėti kokios nors lietuviškos minties ir bandė vykdyti ją.

Anuomet, žinoma, kai B. Daunoriene įsteigė savo „Dainorą“, buvo dar labai daug tautiečių, kurie viešai ir privačiai šaukė: duokite mums lietuviškų knygų, užsakykite, išrašykite, atsiskysite, duokite! Jiems patams kiekvienam atskirai keblu ir sunku buvo susigaudyti, kuri čia leidykla išleido šią ar tą knygą, koks jos adresas. Bet jie norėjo tų knygų. Jie norėjo ir daugiau laikraščių, žurnalų, paskui ir lietuviškų plokštelių. Dėl to B. Daunoriene „Dainora“ jiems buvo tikras išganymas. Paskui

dalis tų į knygą įpratusių berniukų išvažiavo, o kiti pasidarė šykštūs knygai, ir tada jau nebe iš entuziazmo, bet iš kieto įpratimo B. Daunoriene pradėjo lietuviams piršti knygas. Kur tik koks didesnis lietuvių subuvimas, ten ir ji paprastai pasirodo su lietuviško spausdinto žodžio našuliais. Deja, šiandien net ir toksai tiesioginis knygnešiavimas jau beveik bergždžias darbas, nes visam krašte beliko tik labai mažas būrelis tokių lietuvių, kurie dar paprašo knygos.

Atvažiavusi į Angliją, B. Daunoriene atsivežė savotišką kraitį: jau svetur gyvenant savų meistrų gamintų tautodailės dalykų rinkinį. Vėliau perėjęs kitas rankas ir pamažu sutirpęs, anuomet tas rinkinys keliavo iš vienos lietuvių kolonijos į kitą, kaip pagrindas parodėlėms ruošti. Kolonijos lietuvių pasirodavo, B. Daunoriene atgabendavo rinkinį, ir tada prasidėdavo tikra šventė, nes suėdavo ne vien tik lietuvių, bet jie pasikviesdavo dar ir svečių pažūrėti, ką gali išradingos lietuvių ir lietuvių meistrų rankos. Tuo rinkiniu pasinaudodamos, šitokia šventė turėjo ne tik didžiosios, bet ir mažesnės lietuvių kolonijos, ir šitaip buvo, žinoma, vis anais metais, kai lietuviams rūpėjo ir kitataučius supažindinti su savimi, su savo sugebėjimais.

Dabar jau trejetas metų, kai Br. Daunoriene vadovauja kaip pirmininkė Lietuvių Moterų Sambūriui Dainavai, kuris vykdo šalpos darbus. Tasai šalpos darbas, žino

MARTYNAS LABUTIS

Kovo 24 d. mirė Luebecke Martynas Labutis. Vėlonis gimė 1872. IX. 3 d. Zynių kaime, Kintų par., Šilutės apskr.

Šilutėje jis vedė žemės ūkio mašinų prekybą. Buvo turtingas. Jau iš jaunų dienų jis buvo susipratęs lietuvių ir priklausė lietuviškos organizacijos. Po Pirmojo Pasaulinio karo jis atstovavo Šilutės apskr. Prūsų Lietuvių Tautinėje Taryboje. Jis buvo vienas iš steigėjų Tautinio Lietuvių Banko ir „Laimos“ prekybos bendrovės Klaipėdoje. Buvo šaulys. Šaulių Sąjungą rėmė pinigais ir nupirko jai šautuvų. Už nuopelnus tautai ir tėvynei jis buvo apdovanotas Gedimino ordinu ir Šaulių žvaigžde.

Martyno Labučio lietuviška veikla, žinoma, nepatiko vokiečiams - nacionalsocialistams. Dėl to, naciams atsisakius Klaipėdos kraštą, gestapininkai jį tuojau suėmė ir 3 savaites tardė Tilžės kalėjime.

Man a.a. Labutis apie tą tardymą pasakojo. Jį kaltino, kad jis kovojęs prieš vokiečius ir juos skriaudęs. Jis atsiliepęs, kad jis, kaip lietuvis, gynęs tik lietuvių teisę, kaip ir vokiečiai savo teises gina, o vokiečių neskriaudęs. Įsitikinęs, kad Labutis nežymų vaidmenį lietuvių politikoje vaidinęs ir kad atsirado vietinių vokiečių tarpe užtarėjų, kurie jam už gerą patarnavimą norėjo atsidėkoti, buvo gestapo paleistas su grasinamais įspėjimais.

Aš a.a. Labutį pažinojau apie 50 metų. Jaunas būdamas, jis mėgo sportą, buvo atsidėjęs dviratininkų tarpe, dalyvavo lenktynėse ir laimėjo nemažą dovanų. Savo prekybos jis buvo sąžiningas ir pažangus. Dėl to lietuvių mielai pas jį pirkdavo. Šilutės apskr. viršininku būdamas, su juo kartu dirbau apskr. valdyboje, nes jis buvo jos nariu.

1945 m. man teko po ilgesnio laiko vėl su juo pasimatyti. Jis, pasitraukęs iš Lietuvos, apsigyveno Bad Schwartau, arti Lue-

becko, yra daug sudėtingesnis, negu patys žodžiai reiškia. Norint šelpti, reikia turėti pinigų. O tie pinigai surenkami iš balių, iš bazarų, iš baliuose suorganizuojamų bufetų. Ir pirmininkei vis reikia pasirūpinti, kad tie baliai įvyktų ir bališkai praeitų, ir į bazarus kad suplauktų fantai ir žmonės, ir kad visur būtų talkininkų, kad viskas sklandžiai, tvarkingai prasidėtų ir pasibaigtų. O kai kurioje nuosalyje susiranda vargo, bėdų, negalių ir ligų prispaustas lietuvis, tai jį dar tenka ir aplankyti ir paguosti, ne tik sušelpiti. Čia irgi pirmininkė nuskuba neabejodama.

Tad pirmininkei ir lietuviško žodžio skleidėjai šia jubilieje proga linkime ilgų gražaus darbo metų.

becko. O aš buvau išlaisvintas iš kacetų Dachau. Luebecke susitikę džiaugėmės, kad abu tuos pragariškus laikus pergyvenome. Labutis vėl mielai įsitraukė į lietuvišką darbą ir buvo Mažosios Lietuvos Tarybos veiklus narys. Jam vis labai rūpėjo Lietuvos ir lietuvių likimas, dėl kurių jis sielojosi.

A.a. Martynui Labučiai reikiu pagarbą ir jo šeimai gilią užuojautą.

Erdmonas Simonaitis

Mažosios Lietuvos Tarybos Pirmininkas

Paminėta S. Čiurlionienė

Keliasis straipsniais kovo 13 d. Lietuvoje buvo paminėta rašytoja S. Čiurlionienė, ryšium su jos 80-tuoju gimtadieniu. Apšibota jos literatūrinių darbų paminėjimu ir papasakojimais, kaip ji pagelbėjo vokiečių okupacijos metu iš geto pasišalinusių žydų šeimoms. (E)

Vladas Slaitas

GRAUDUS PAMOJAVIMAS

Eilėraščiai nėra vien tik vienos dienos darbas

arba vien tik vienos nakties darbas. Eilėraščiai yra viso gyvenimo ilgas ir vienas darbas.

Ir jei sakytum, kad eilėraščiai tėra tik darbas,

tai aš tikriausiai pakartočiau netiesą.

Ir jei sakytum, kad eilėraščiai tėra tik žodžių žaidimas,

aš lygiai pasakytum netiesą.

Manytum, kad eilėraščiai nėra nei darbas,

nei žaidimas.

Gal tai tik muzika?

Ir, gal būt, tai ne muzika,

o tik greitai prabėgantis viso gyvenimo taktas?

Kai rudenį gervės klykia ir klykdamos traukia tolyn per dangų,

aš ne tiek apie rudenį ir ne tiek apie jas mąstau,

kiek mąstau apie rudens balsei lengvą ir balsei graudų sparnų pamojavimą.

Tai, kas lieka širdy, kai nutolsta sparnų pamojavimas, pavadinėčiau poezija, nes tiksliau ar geriau

iki šiol pavadinti nemoku.

Pagal C. Hart — J. K.

KRISTUS TIKRAI PRISIKELĖ

Žydai, atsimindami Viešpaties žodžius, kad už trijų dienų prisikels, Piloto pritarimu apstatė Kristaus kapą sargyba ir užantspaudavo didįjį akmenį, užristą ant įėjimo angos. Tokiu būdu norėjo apsaugoti Kristaus kūną nuo mokinių, kad jie slapta jo neišneštų.

Jų atsargumas tikrai patvirtino prisikėlimo tiesą: „Ir štai pasidarė didelis žemės drebėjimas, nes Viešpats angelas nužengė iš dangaus, prisitartinęs nurito akmenį ir ant jo atsisėdo. Jo pavidalas kaip žaibas, ir jo drabužiai kaip sniegas. Jo pabūgę, saragai ėmė drebėti ir pasidarė kaip mirė“ (Mato 28, 2-4).

Sargybiniai, atsigavę nuo pirmojo išgąsčio, nubėgo į miestą ir papasakojo vyresniesiems kunigams, ką matė. Tačiau kunigai, pasitarę su senesniaisiais, įkalbėjo juos tvirtinti, kad, kai jie buvo užmigę, naktį atėjo mokiniai ir pavogę Kristaus kūną, jie papirko juos pinigais skelbti šį gandą ir pažadėjo išgelbėti nuo Piloto pykčio, jei apie tai sužinotų. „Taigi, jie, pamėgę pinigų, padarė, kaip buvo pamokyti, ir tas gandas yra paplitęs žyduose iki šios dienos“ (Mato 28, 15).

Taigi, vienintelį „įrodymą“, kad mokiniai „išvogė“ Išganytojo kūną, pateikė užmigę sargybiniai, kurie buvo gausiai atlyginti už melagingą gandą, prieštaraujantį tiesai, kurią pradėjo jie patys mieste paskelbė.

Ar gali būti kas keistesnio, kaip imti liudininkais žmones, kurie įvykiu metu miegojo? Jei jie buvo užmigę, kokių būdu galėjo matyti mokinius, vagiančius Kristaus kūną? Kokių būdu mokiniai galėjo pro juos praeiti, sutrupinti antspaudą ir nuimti akmenį, kuris buvęs labai didelis? Kodėl sargybiniai jų nesuėmė? Kodėl už apsilieidimą nebuvo nubausti?

Iš tikrųjų, mokiniai, kurie po Kristaus suėmimo Getsemanės sodelyje jį aplėdo ir pabėgo, negalėjo imtis tokio drąsaus ir beviltiško žygio.

Kad Kristus tikrai prisikėlė, pirmiausia paliudijo kapo sargybiniai prieš jų papirkimą ir mokiniai, kuriems Viešpats pasirodė ne vieną kartą prieš įžengdamas į dangų.

Pagal C. Hart — J. K.

JONAS AVYZIUS

Kaimas kryžkelėje

ROMANAS

(70)

Jiedu nuėjo į vidų. Martynas žingsniavo truputį atsilikęs iš paskos. Jis žiūrėjo į jos kadaisę grakščią figūrą, aptemptą juoda suknele; matė šviesų kaklo ruoželį, kukliai apkirptus kaštoninius plaukus, natūralią eiseną pavargusių moters, kuri tartum neįjutė iš paskos sekancio vyro žvilgsnio, ir kažkodėl prisiminė savo motiną, kai jam buvo kokie šešeri metai amžiaus. Motina buvo mirusi; metai po metų vis rečiau ją prisiminėdavo, bet visada prisiminėdavo jauną, apsirengusią juodais gėdulo drabužiais, prisiuskusiais vaškinio šermerio kva po. Tik dabar, praėjus eilei metų, jis galėjo tinkamai ją įvertinti, įsigyventi į sunkią jos, jaunos našlės lovą. Jam atrodė, kad jis per mažai ją mylėjo, nepakankamai buvo atidus, jautrus, dažnai užsaudavo, ir, pagalvojus apie tai, širdį užsaudavo gailės ir skaudus negaizingo nuostolio pajutimas.

Martynas susigretino su Ieva ir ištraukė ją iš rankos tuščią kibirą.

— Aš prisiminiau savo motiną, — sumurmėjo jis, dar labiau nustebindamas ją.

Gaigalų kambario durys buvo atlapos iki galo. Klemas, ką tik grįžęs iš brigados, driebsojo su visais batais lovoje ir viena ranka girgždino lošę, apie kurį šokinėjo Arvydukas, suaugusių pavyzdžiui visai vaipdamasis ir tokiu būdu linksmindamasis kūdikį. Iš Toleikių galo išėjo Gaigalienė, nešianti garuojančių baltintus bulvienės dubeni. Martynas pasakė „labą vakarą“, padėjo moteriai už talką ir, palinkėjęs gero apetito, įėjo paskui Ievą į gryčią.

Ieva pastatė ant stalo tris puodukus pieno. Iš pradžių vakarieniavo tylėdami, tik Arvydukas savo išdaigomis įvairino nesmagią nuotaiką. Martynas pagalvojo, ar nebus pernelyg lengvabūdiškai pasielgęs, susitardamas su Ieva dėl pietų stalo. Po Arvydo sumušimo buvo čia užėjęs vos kar — pranešti Ievai apie įvykusią nelaimę, — ir dabar jį erzino mintis, kad žmonės nežinia ką gali pamanyti apie vyrą, kuris

užeidinėja pas vienišą moterį, tuo labiau, jog anksčiau tuose namuose būdavo labai retas svečias. Paskui jiedu pamažu įsikalbėjo. Įtempimas atslūgo, o baigiant vakarieniavimą jau abudu jautė tą intymų artumo ryšį, kuris paprastai jungia du bendro likimo draugus. Martynas suprato, kad Ieva, kalbėdama apie santykius su Arvydu, nėra atvira iki galo, tačiau pasakė daugiau, negu tokiu atveju dera; jos pasitikėjimas labai sujaudino jį, ir jis nepajuto, kaip atvėrė tą savo širdies kamputį, kuris priklausė Godai. Atsisveikino kupini draugaiškių įėjusių į kambarį kitam. Pustrečio mėnesio, pragyvenant kaimynystėje, taip jų nesuartino, kaip ši valanda, praleista prie pieno puoduko. Martynas palinkėjo Ievai, kad greičiau grįžtų Arvydas („Pamatysi, pareis sveikesnis, negu buvo“, o Ieva savo ruožtu užtikrino Martyną, jog jo draugavimas su Goda neabejotinai pasibaigs visų tučiamis. „Paprasti moters kaprizai, daugiau nieko. Praeis...“). Abudu nenkai tikėjo geros valios linkėjimų išsipildymu, bet ir vienai, ir kitam buvo smagiau, drąsiau, kad atsirado žmogus, kuris užjaudė, nuoširdžiai nori padėti, ir pats reikalingas tokios pat pagalbos. Jiedu pasijuto tarsi nuo kojų nusivirę keleiviai, susėdę nugara ir nugara plikame lauke nusenūsti, nes tik tokiu būdu — prilaikydami ir šildydami vienas kitą — galėjo pailsėti.

Gaigalai jau buvo sugulę. Prirūkytame kambarielyje girdėjosi trankus nuvargusių moters knarkimas. Tvoskė nešvarių vystyklų šutra; jie džiūvo sukabinati ant virvės, ištiestos skersai kambari. Tirštoje vakaro prieblandoje tartum tolimas žibūrys mirgėjo ugnelė; iš pradžių blausi, paskui vis šviesesnė ir šviesesnė, kol pagaliau, nušviečius lūsa, neskustą vyro veidą, vėl apsilbausė, apgaubta iš burnos išsiveržusio dūmų kamuoliu.

— Nemieg? — tyliai paklausė Martynas, nepatenkintas, kad nepavyks nepastebėtai prasmukti į savo kambarį.

— Matai.

— Susitariau valgyti pas Toleikiene.

ausi. „Važiuosiu rytoj į Viešvilę...“ Ta minčių dingtelėjo netikėtai, bet jis nenustebo. Tartum būtų kažkada apie tai galvojęs, paskui užmiršęs ir dabar vėl prisiminęs. Jis dar nežinojo, ką ten veiks, kur eis, su kuo tarsis ir iš viso ar tarsis, tačiau neišsisuko nujautimas sakė, kad ten, tik ten suras galutinį sprendimą, kurio atidėlioti daugiau negalima.

Martynas suglebo kaip šalčio iškamutas žmogus, patekęs į karštai prikūrentą patalpą. Jį sukaustė saldus tingumas. Tirštėjantis rūko šydas užslinko ant valzdų karuselės, kuri sukosi vis lėčiau ir lėčiau, kol pagaliau visiškai sustojo, nugrimzdama baltoje tuštumoje.

...iš plenuotos miglos kaip du drėgni žiedlapiai išplaukė didelės juodos akys, ir Martynas, glamonėjamas šilto raminaus žvilgsnio, užmigo kietu nuvargusio žmogaus miegu.

IV

Tuoju po švenčių išėjo iš namų Lelija. Morta rado ant pagalvės paliktą laiškutį. Jame iškraipytomis raidėmis buvo pakeverzota: „Išėjau į miestą už tarnaitę. Nejieskok nieko nebus negryšių vistėk“. Lelija nebaigė nė keturių klasių, nes reikėjo prižiūrėti mažesnius vaikus, tačiau, ir dešimt metų išsėdėjusi mokyklos suole, būtų rašiusi vištos koja, su begale klaidų, kurių neišvengė sugromuliuoti jos kietakaktė galvelė, labiau linkusi į praktišką veiklą, negu į sugebėjimą samprotauti.

Tą dieną žmonės, praeidami pro Lapinų kiemą, nebeišgirdo staklių bildėjimo Rimšų gale. Staklės tylėjo ir antrą, ir trečią dieną, ir dar toliau, ir niekas, netgi pati Morta nežinojo, kada jos prabilus linksmu skambiu nepailstančios darbininkėlės balsu. Ir iš viso ar beprabil? Sutrukėtinio apmatų gijos, tarsi kandžių pakastos. Ne tos, staklės, medvilninės, o širdyje. Nematomos, neapčiuopiamos, už tai sunkiai sumezgamos. Išėjus Birutei, dar šiaip taip suraišiojo kai kurias. Guodėsi — laikas ateis ir talka. Bet Luko smūgis nukirto sumezgotas ir pritraukiojo naują. O paskui Lelija... Namuose staiga pasidarė be galo erdvu, tuščia, nors kai ir anksčiau neužteko lovų po vieną sugulti. Nejauku, gedulinga, tartum tris numirėlius vienu sykiu būtų į kapus išlydėjusi. Tris... Bet ar čia viskas? To niekas nepasakys, negali pasakyti ir nereikia, kad pasakytų. Nereikia! De-

ja, nuo savo akių nieko nepaslėps. Jos matė, kad ir Danguolės veidas paženklinotas tuo pačiu pražūtingos ligos antspaudu, kuriu buvo pažymėta Birutė, o vėliau Lelija. Danguolė nekalbi, retai atsikerta motinai, o, išėjus iš namų Lukui, visiškai užsiklėdė savyje. Namie pasirodė tik permiegoti. Net pietus įsideda, lyg tie pašarų sandėliai negalėtų apsieiti be jos nė minutės. Morta norėtų išgirsti iš jos lūpų tai, kas patvirtintų kankinančius spėliojimus. Tegu ji trenkia pačiu skaudžiausiu žodžiu kaip akmeniu, tegu sutrypia, mirtinai įžeidžia motinos širdį, bet kam toji bailsi tyla, tas paniekiantis abjuojimas, kuris vis vien neišvengia paslėpti smerkiančio įžeistos sielos žvilgsnio? Ne, to per daug! Morta pratrūksta pykčiu. Įsiutę žodžiai kaip vėdo smūgiai švilpia į visas puses. Daugiausia jų klišuva Danguolei. Toji susigūžia, tačiau ne iš baimės, ne iš nuolankumo susigūžia, o todėl, kad jaučia savo jėgą. Taip gūžiasi suaugęs žmogus, kumščiuojamas į nugarą vaiko, kuriam truputį nusikalto. Morta pagaliau susigriebia per toli nuvažiavusi, bet jau vėl: Danguolė išdūli-no pro duris ir grįš, kai visi bus sumigę.

Rūta, jauniausia iš mergaičių, kaip niekuo dėta pasilenkusi kuria ugnį. Mažesny-sis broliukas tampo už nukarusių kaselių. Berniukai, išsigandę motinos, išsislapstė kur pakliuvo.

Morta, atsisėdusi ant lovos, ilgai žiūri į Rūtą. Taip, toji dar nepaženklinta, dėkui Dievui. Ir kaip nei viena iš savo seserų, myli motiną. Neišduos, ne, toji taip nepadarys.

— Priek, Rūtele. Sėskis.

Suima mergaitę už pečių ir godžiai, su baikišiu pasigėrėjimu žiūri į akis.

— Ar myli mane, Rūtele? — Žodžiai trūkčioja kaip iš krūtinės plėšiama širdis.

— Mamytė... neverk. Nereikia... — Rūtos akys irgi sublizga ašaros.

„Kam reikėjo to klausiti?“

Abidvi sėdi, kietai apsikabinusios, ir tyliai verkia. Morta jaučia šiltą tamprų dukters kūną, kietas pradėdantių formuotis krūtų užuomazgas; guodžiantį nusiraminti, kuris ką tik buvo pripildęs širdį, pakeičia netikrumas ir baimė. „Dieve mano, kaip žmogus nieko nežina!“ Prieš kelerius metus, išleidusi Jurginą į institutą, lygiai taip pat glamonėjo Birutę; buvo tokia pat vaikas, gera, meilutė, o paskui...

(Bus daugiau)

Atgarsiaujant...

ĮŽANGA

Nepriklausomos Lietuvos respublikos viena didžiausių nesėkmių, be abejo, buvo nesugebėjimas į valstybinį gyvenimą pilnai integruoti žydų mažumos. Lietuvos žydija gyveno savybiškai, šalia Lietuvos visuomenės, su kuria ji neidentifikavosi. Išimčių, žinoma, buvo, bet jos buvo negausios ir bendrai tendencijai nereikšmingos.

Kituose kraštuose padėtis dažniausiai buvo ir vis dar yra skirtinga: Britanijoje, (priešnacinėje) Vokietijoje, JAV ir kt. žydai, sudarydami atskiras etnines, kultūrinės ar religines grupes, betgi nesukuria atskiros savo visuomenės. Jie paprastai pilnai integruojasi į gyvenamąjį krašto visuomenę, atitinkamai įsiliesdami į atskirus tos visuomenės socialinius sluoksnius. Netgi rusų miestų žydai caro laikais buvo asimiliuoti ir daugiausia identifikavosi su rusiškąja visuomene. Tai ypač taikytina Rusijos žydų buržuazijai, kuri kultūriškai buvo įsiliesusi į rusų miesčionią. Akivaizdžiu pavyzdžiu gali būti žydai Erenburgas ir Pasternakas, kurie save kultūriškai pilnai identifikavo su rusiškąja visuomene ir tapo rusų rašytojais. Periodiški pogromai ir rusų liaudies įsiveisimai (dažnai dirbtinai kurstoma) antisemitizmo liga provincijos žydus, žinoma, stumė į savybiškumą ir sionizmą. Neatsitiktinai todėl kone visi Izraelio valstybės kūrėjai yra kilę iš Rusijos, Ukrainos ar Besarabijos kaimo kahalų.

Lietuvoje, panašiai kaip ir Lenkijoje, padėtis buvo skirtinga. Tam skirtingumui įtakos, tikriausia, turėjo ir istorinės ryzopolitinės tradicijos. Lietuvos - Lenkijos valstybėje žydai naudojosi plačia etnine, religine, kultūrine, ūkine ir net politine autonomija, kuriai tolygios nebuvo jokioje kitoje Europos valstybėje, nebent tik shepardinių žydų bendruomenėje priešinkvizi cinėje Ispanijoje. Šitos savybiškos žydų tradicijos neišblėso nė per 120 caristinės okupacijos metų, išsiliesdamos ir į antrosios Lietuvos valstybės laikotarpį, nors nemaža žydų buržuazijos dalis jau buvo spėjusi kultūriškai ir kalbiškai apirusėti.

Iš vienos pusės žydų asimiliacijos kliūtim buvo pasmailintas lietuviškasis nacionalizmas, o iš kitos — perdėtas kaimietiškių tradicijų puoselėjimas. Abi apraiškos žydus nuo lietuviškos visuomenės supran-

tamai baidė, nors, žiūrint iš šios tokios istorinės perspektyvos, tos apraiškos, tur būt, buvo neišvengiamos. Prie tautos vystymosi dėsningumo priklauso ir persigrimas nacionalistiniu kvaituliu, o savai lietuviškai buržuazijai dar tik besiformuojant, tautinės, taip sakant, inspiracijos ir tegalima buvo ieškoti kaimietiškoje kultūroje.

Lietuvos visuomenės viduryje tad egzistavo atskira ir savaiminga žydų visuomenė. Kad tai buvo neigiamas ir net kenksmingas reiškinys, aiškinti, tur būt, nereikia. Žydų veržlumas, darbštumas ir neabejotinas talentingumas tuo būdu nebuvo kanalizuoti į bendrą Lietuvos visuomenės kūrybingumo srautą, o žydų ir lietuvių „kultūrinis bendradarbiavimas“ maždaug išsivystė Pomerančiui, Hofmeklerui ir Dolskiui belinksinant laikinosios sostinės poniusenkas ir miesčionią.

Su pasitenkinimu galime konstatuoti, kad lietuvių liaudyje antisemitizmo baci los beveik nebuvo įsiveisusi. Valstietis kartais pasiaipydavo iš žydėlio (plg. Krėvės „Silkes“), bet ne piktlybiškai ir ne todėl, kad tai žydėlis, bet kad jis kitoniškas, „navatnas“. Vėliau miesčionių tų bacilų kiek atsirado. Jauni leitenantukai, neturėdami su kuo kariauti, žyduose kartais išsirasdavo tariamąjį „priešą“, o socialinių paranoikų grupelė apie „Verslą“ liejo pagiežą ant prityrusių žydų pirklų, su kuriais jauni lietuviai biznieriai nevisuomet gebėdavo sėkmingai konkuruoti. „Verslininkų“ šūkavimai žydų buržuazijos pelnams tačiau turėjo labai menką įtaką. Pastarie siems nepalyginamai daugiau piniginių rūpesčių kėlė besiplečiantis kooperatinis judėjimas, kuris betgi kūrė ūkinės vertybės ir antisemitinės bacilos nebuvo apsi krėtęs.

Platesniuose lietuvių sluoksniuose antisemitizmo liga išsialėjo tik po 1940 metų birželio. Sovietų kariuomenei užėmus Lietuvą ir žlugus Lietuvos valstybei, didelė žydų dalis savo pasitenkinimo neslėpė. Lietuvių visuomenės dauguma nustebė, pasipiktino ir užsigavo. O svarbiausia, negalėjo suprasti, kodėl žydai taip elgiasi. Lengva ranka susikurti paaiškinimai, kad toks jau „žydiškas charakteris“, iš tikro nieko nepaaiškina, nes ir „tokio“ charakterio su sikūrimui turėjo būti kokios nors objektyvios priežastys.

VASARA ATEINA !

Mieli tautiečiai, dabar pats laikas aprūpinti savo gimnais Lietuvos vasarinę aprangą. Idant jums nereikėtų sukti galvos kombinuojant, kas siųstina, mes čia sudarėme kelis specialius siuntinius, kuriuose yra visa tai, kas vertinga, reikalinga, naudinga, gražu ir vienkartinę džiugu gauti.

LAUMES JUOSTA (I)

Susegamas vilnonis mot. arba vyr. nertinis; vyr. arba mot. nailoninės kojinės; viln. angliška medž. vyr. arba mot. kostiumui — 3½ jardo; itališkas nepermatomas gražių raštų nailonas suknelei — 4 jardai; vyr. arba mot. batukai; itališkas vyr. arba mot. nailoninis lietaipaltis; vyr. arba mot. lietsargis; perlų karoliai arba šilk. kaklaraistis; vyr. arba mot. baltinių pora; ir vasarinė bliuskutė arba vyr. marškiniai.

Kaina su pasiuntimu ir muitu tik £30.0.0.

KASTYTIS (II)

Viln. angliška vyr. kost. medžiaga Boston arba Herringbone 3¼ j.; vyr. nailoniniai išėginiai marškiniai; vyr. pusbačiai; vyr. ital. nailoninis lietaipaltis; vyr. prie kostiumo pritaikytas kaklaraistis; vyr. nesusidėvinčios kojinės; 6 gražios nosinės; ir Biro amžinas pieštukas.

Kaina su pasiuntimu ir muitu tik £23.0.0.

JŪRAITĖ (III)

Mot. kostiumui arba vasariniam paltui 3 j. vilnonės angl. medž.; itališko nepermatomo puikaus nailono suknelei — 4 j.; vilnonis nertinukas be rankovių; balti arba lakuoti batukai; švelnaus nailono kelnaitės ir apatinukas su pagražinimais; 2 poros nailono kojinių; itališkas mot. nailoninis lietaipaltis; dailus rankinukas ir šilkinė skarelė.

Kaina su pasiuntimu ir muitu tik £23.0.0.

Jungtinis Kastyčio ir Jūraitės siuntinis kainuoja tik £43.0.0, nes susitaupo 3 sv. pasiuntymo išlaidų.

Siunčiame ir Jūsų pačių sudarytus siuntinius (tik naujų prekių). Tokius siuntinius (iki 22 lbs) galite adresuoti mums, ir mes juos išsprendžiame į Lietuvą už Inturisto imamą mokestį. Mūsų sąskaitos už per mus Jūsų pasiųstus į Lietuvą siuntinius suteikia teisę gauti atitinkamą Income Tax sumažinimą. Prie tokių siuntinių galime pridėti šį tą ir iš mūsų kataloginių prekių. Slųskit užsakymus, reikalaukit pavyzdžių ir kainininkų:

BALTIC STORES LTD.

(Z. JURAS)

421, HACKNEY ROAD, LONDON, E.2.

Telef. SHO 8734

Seniausioji šioje srityje lietuvių firma. Greitas, garantuotas ir gavėjo parašu patvirtintas pristatymas! Atstovai: Anglijoje — A. Kuzmickas, 31 Milton St., Eccles, Manchester. JAV — L. Venckus, 7030, So. Talman Ave., Chicago, Ill. Australijoje — K. Stankūnas, 5 Markwell St., Brisbane, Qnland. Kanadoje — A. Kusinskis, 124 Park St., Sudbury, Ont.

Žydų laikysenos negalima ir ideologiškai suprasti, nes absoliuti žydų dauguma tikrai nebuvo komunistinių pažiūrų ir tik vėliau tam tikra dalis iš oportunizmo pradėjo prie naujojo režimo šlietis. Didžiausia Lietuvos žydų dalis priklausė smulkiajai buržuazijai, mažesnę — stambiajai. Amatininkų ir darbininkų žydų skaičius buvo nežymus. Todėl komunistinės valdžios atsiradimas bent 90 proc. žydų reikė socialinę degradaciją. Ir nežiūrint to jie sveikino sovietų kariuomenės atėjimą!

Anuomet jau buvo gana aišku, kad, karui Europoje besiplečiant, Lietuva savo neutralumo išsaugoti negalės. O jeigu negalės, tai ji turės patekti arba nacinės Vokietijos, arba komunistinės Sovietų Sąjungos įtakos sferon. Žydams todėl kitos išeities ir nebuvo, kaip džiaugtis patekus sovietų globon, nes naciai savo užmačių žydų atžvilgiu ne neslėpė. Savo antisemitizmo teisingumą, lietuviai žydams kartais prikaišioja jų parodytą nelobalumą Lietuvos valstybei. Bet ar tikslu priklašioti nelobalumą žydams, kurių Lietuvos visuomenė (dėl aukščiausių minėtų priežasčių) negebėjo asimiliuoti ir kurių dauguma savęs su Lietuvos visuomene niekada neidentifikavo? Žydiškų požiūgių, jų anuometinė laiky sena buvo teisinga, ką patvirtino ir baisieji 1941-aisiais metais prasidėję įvykiai, kurių platesnis nagrinėjimas nebetepla šitų samprotavimų rėmuose.

DESTYMAS

Šiuos aiškinimus išprovokavo Vlikas. Teisingiau, ne pats Vlikas, bet jo leidžiamas „Eltos informacijos“.

Pranešusios, kad Rytų Vokietijos leidytas ruošinis išleisti į vokiečių kalbą išvers tas lietuvių beletristikos knygas, „Eltos informacijos“ apgailestavo, kad buvusios parinktos ne lietuvių rašytojų knygos. Mat, „Eltos informacijų“ nuomone, Sluckis ir Meras nėra lietuvių rašytojai.

Negi? Sekant „Eltos informacijų“ logika, išeitų, kad Steinbeckas ir Saroyanas visiškai nėra amerikiečių rašytojai, nes vienas yra vokiečių, o kitas armėnų kilmės. Arba kad Ionescui nėra prancūzų dramaturgas, nes jis juk yra rumunų tautybės. Panašia logika vadovaujantis, galėtume džiaugtis, kad Algis Budrys yra lietuvių rašytojas (nežiūrint fakto, kad jis nėra parašęs nė vienos lietuviškos knygos), nes jo ne tik vardas ir pavardė skamba visiškai lietuviškai, bet ir jis pats yra lietuvių tautybės, netgi žymaus lietuvių veikėjo ir aukšto valdininko sūnus.

Neabejodami „Eltos informacijų“ redaktorių inteligencija, manome, kad jie tokiai absurdiškai „logikai“ nepritartų, nes priklausomumą tautinei literatūrai apsprendžia ne kilmė arba tautybė, bet kūrybos kalba. Todėl ir Algis Budrys yra lietuvių tautybės, bet amerikiečių rašytojas. Ir todėl lieka visiškai nesuprantama, kodėl „Eltos informacijos“ rado reikalo vienu arogantišku sakiniu iš lietuvių literatūros išbraukti Sluckį su Meru.

Galima nepritarti tų rašytojų ideologinėm pozicijom, galima vienai ar kitiap vertinti jų literatūrinį pajėgumą, bet iš lietuvių literatūros jų neišbraukti — patiks tas kam ar ne. Juk jie yra lietuvių rašytojai, nežiūrint fakto, kad — iš jų pavardžių sprendžiant — jie, greičiausia, yra žydų tautybės.

Toks „Eltos informacijų“ komentavimas mažų mažiausia kvepia antisemitizmu. Ne jau ir nemilia vlikinį leidinį įtarti tokia žema liga. Todėl norime tikėti, kad tai tebuvo lapsus linguae, kad redakcinio darbo įkarštyje prasiskverbė nepilnai apgalvotas sakinukas. Tikėkimės!

ISVADA

Tikėkimės, kad į Vliką įeinančios demokratinės partijos nuo panašių antisemitinių kvapnių ir netgi nuo tokių kvapnių įtarimo ras reikalo viešai atsiriboti.

R. E. Maziliauskas

BAISUSIS LSD

Daugumą iki šiol naudotųjų madingų narkotikų Jungtinėse Amerikos Valstybėse pradeda vis labiau pakeisti vienas narkotikas — LSD. Iš tiesų, sako, tai nėra net narkotikas, nes prie jo neprirpantama. Bet jaunimas, ypač studentai, daug suvartoja jo, ir kai kurie atskiri žinomj atsitikimai rodo, kokios baisios būna pasekmės.

Kai kuriais atvejais jis labai pasitarnauja gydymo reikalam, gydytojo priežiūroje, pavyzdžiui, chroniškam alkoholizmui gydyti. Tačiau jo vartojimas plinta nelegaliai, ypač didesniuose miestuose. Surinktais oficialiais duomenimis, vien Kalifornijos universitete bent po kartą ar ir daugiau jį yra naudoję ne mažiau kaip 10.000 studentų.

Veikimas to LSD tikrai nepaprastas. Jį panaudojęs žmogus jaučia nepaprastą jėgą, galėtį, kaip sakoma, eiti per ugnį ir vandenį ir gyvena nebe šiuo pasauliu. Vieni atveju LSD paėmęs vyras puolė kelevinio lėktuvo lakūna, ir tik keturi policininkai šiaip taip sutvarkė jį. Kitas jo paėmęs vyras pastojų kelią greitai lėkusiui automobilui, reikalaujamas sustoti. Dra suolis, be abejo, buvo užmuštas. Studentas pasiėmė tą narkotiką į pajūrį išbandyti, bet, matyt, paskui jis pabandė vaikščioti vandeniui, nes po kelių valandų buvo surastas plūduriojojas jo lavonas. Du jaunuoliai paėmė jį kambaryje, bet netrukus tarp jų įvyko grumtynės, ir vienas jų iškrito iš ketvirtos aukšto pro langą. Kai kurie LSD paėmusieji nusižudo.

LIETUVIAI EUROPOJE

RAŠO P. GUDELIS

(4)

Pagaliau negalima nutylėti apgailėtino Vokietijos lietuvių tarpvalstybinės reikšmės veiklos galimumų mažėjimo. Pasakyčiau, kad jiems vis labiau slysta iš po kojų dirva tokiai veiklai. Prisiminkime padėtį po karo. Vokietija buvo tapusi lietuvių emigracijos centru. Čia veikė VLIKas ir tūkstančiai lietuvių DP stovyklose išvystė aukšto laipsnio kultūrinę veiklą. O kai prasidėjo emigracija į užjūrius, visos mokslo įstai gos, laikraščių ir knygų leidyklos likdavo. Po šios emigracijos Vokietijos lietuvių visuomenė nuskurdo, neteko visų jauniesniųjų bei pajėgesniųjų narių, pasiliko daugiausia senesnieji, paligėliai ir dėl įvairių trūkumų netikusieji darbininkai verbuotojams.

Čionai pasilikęs VLIKas dar eilę metų buvo simbolis, kad Vokietija tebėra lietuvių atramos punktas, į kurį jie žiūrė, kaip į pirmąjį galimumą, kai bus praveriti vartai, grįžti į Lietuvą. Bėgo metai, mažėjo viltis greitai sugrįžti. VLIKas persikėlė į JAV, nes ten susibūrė pajėgesni darbuotojų dauguma, susidarė tikri pasaulio lietuvių centrai. Vokietijoje paliktoji Vykdomoji Taryba, faktiškai virtusi informacijos tarnyba, dar eilę metų atstovavo lietuviams visomis Vakarų Europos svarbiausiomis kalbomis leidžiamais Eltos biuleteniais. O beveik prieš dvejus metus Vykdomąją Tarybą panaikinus, Vokietijos lietuviams liko galimumas toje srityje pasireikšti vos dviem Eltos biuleteniais, lietuvių ir vokiečių kalba. Dabar ir lietuvių kalba Eltos biuletenio leidimas perkeltas į JAV.

Prisimenu Studijų Savaitės metu kilusias diskusijas, kai įvairių Europos šalių dalyviai vienu balsu tvirtino, kad neteisinga būtų Lietuvos ateities planus grįsti tik JAV palankumu. Buvo pareikštos abejonės dėl JAV kongresui siūlomųjų rezoliucijų reikšmės. Buvo išsireikšta, kad mūsų veiksniai per daug vienpusiškai visus Lietuvos reikalus stato ant JAV kortos. Lietuva yra Europoje, todėl reikėtų pasirūpinti Lietuvos reikalais labiau sudominoti Europos valstybes. Vokietija yra mūsų nelaimės draugė, todėl būtų prasmes labiau su ja suartėti. Dabar jau yra ženklų, kad ir Vokietija keičia ligi šiol buvusį labai tvirtą įsitikinimą, jog jos likimo garantas yra tik JAV. Dabar ne tik de Gaulle abejoja, kad Europai kritišku momentu JAV gali supaustuoti. Vokiečiai yra taip pat susirūpinę, kad JAV atominės jėgos būtų nedelsiant panaudotos Europai nuo SSSR agresijos apginti. Nebepasitiki vien JAV gera valia, bet nori gauti teisę laikyti pirštą ant mygtuko.

Matome, kiek svarbių darbų turėtų atlikti Vokietijos lietuviai, bet reikia suprasti, kad jie turi labai sunkias veikimo sąlygas. Galintieji dirbti yra beveik pavieniui išblaškyti nuo Hamburgo ligi Miuncheno per visą Vokietijos 600 km ilgį. Nedaug yra punktų, kuriuose gyvena gausnesis pajėgesnių darbuotojų būrelis. Todėl suprantama, kad jie negali nuolat tiek daug nuveikti, kaip lietuviai JAV centruose.

Tačiau Vokietijos lietuviai gali pasidid-

džiuoti savo vienkartiniais pasirodymais, kasmet rengiamomis Studijų Savaitėmis. Jau 12 metų jie sugebėjo susiburti patys ir pritraukti iš kitų Europos kraštų ir net iš užjūrių ne tik prelegentų, bet ir gausius būrius dalyvių. Jų iniciatoriais buvo ir ligi šiol tebėra svarbiausiais darbo vykdytojais ELF Bičiuliai. Ilgainiui jiems talkon atėjo beveik visos kitos lietuvių organizacijos. Nuo 1962 metų Studijų Savaitės globoja PLB Vokietijos krašto valdyba.

Apie Studijų Savaičių vaidmenį, kaip lietuvių kursų suaugusiems, kaip tautinės rezistencijos stiprinimo veiksnį, esti kasmet daugiausia ir išsamiausiai rašoma daugelyje JAV ir kitų kraštų lietuvių laikraščių. Pasigirsta ir kritiškų balsų, kad jose prelegentais esti vis tie patys asmenys, daugiausia senimas. Dalyviai reiskia pageidavimą pritraukti daugiau jaunimo. Bet pakanka viena kartą išgirsti moderatoriaus pranešimą, kad suprastume, kaip sunkiai vyksta tas išmėtytų jėgų sukaupimas. Kiek painiavos susidaro, kai pageidaujama tetai tinkamiausias prelegentas negali St. Sav. skirtu laiku nuo savo pareigų pasitraukti. Reikia ieškoti jam pakaitalo, o nesuradus net nuo pageidaujamos temos atsi sakyti ir visą programą perprojektuoti. O ir visą reikalą pavyzdgingiausiai sutvarkius, pasiitako susirgimų arba kitų netikėtų kliūčių. Todėl nereikia stebėtis, kad galų gale atsiranda iš viso ciklo labai išsiskiriančių paskaitų.

Ne be to, kad būti prelegentu pagarsėjusiose St. Savaitėse ne viena jaunesniųjų su laiku jų drovumas. O moderatorius negali bet ką priversti ir ne visuomet priveikia prikaltėti dalyvauti.

Teko girdėti, kad kovo 5 d. Huettenfelde jau įvyko organizacijų pasitarimas šių metų Studijų Savaitės rengimo reikalu. Ji bene įvyks šiemet liepos 31 - rugpjūčio 7 dienomis.

(Bus daugiau)

PERSODINTA ŽMOGAUS ŠIRDIS

Džeksono medicinos universiteto chirurgai persodino žmogaus širdį mirštančiam. Persodintoji širdis veikė daugiau kaip valandą. Ligonis mirė, nes naujoji širdis neatitiko paciento organizmo reikalavimų. Šiame universitete jau buvo atlikta 200 operacijų persodinant gyvulių širdis. Tuo tarpu žmogaus širdies persodinimas yra pirmoji šios rūšies operacija, nors ir pasibaigusi nesėkmingai.

SU ROBOTU MEDŽIOKLĖN

Danas Petersonas su šautuvu už pečių nužingsniavo mišką. Pagaliau jis sustojo prie lapės urvo. Petersonas išsiėmė iš kišenės pultą su mygtuku ir nedidele tankete. Netrukus ji, tyliai riau modama, išliaužė į urvą. Lapė pamėgino įkasti keistajam svečiui, bet dantų neklaušė metalas. Tada ji smuko į urvo galą. Tuo metu robotas ryškiai apšvietė ją. To tai jau per daug! Ir lapė šoko iš urvo, patekdama tiesiai į medžio tojo rankas.

DIEVO KARALYSTĖS ŽINIOS

(28)

Dabar skausmas ir vaitojimas, rodos, yra neatskiriami nuo mūsų kūnų, tačiau Dievo pažadas yra toks, kad jie „bėgs šalin“. Nuo dėmės, ligos ir mirties buvo praeistami visų liūdesių pasaulyje, ir šitie žmonijos „priešai“ turės būti sunaikinti Mesijo karalystės veikimu. Nors verkimas ir apsilvilkimas maišais ir apsiabarstymas pelenais tęsiasi per ilgą nuodėmės ir mirties naktį, tačiau netrukus išauš vaitojančiam sutvėrimui Tūkstantmetinio ryto aušra. Tuomet bus nušluostytos ašaros nuo visų veidų, ir pelenų vietą užims gražybė, ir nuliūdimo dvasios vietą užims džiaugsmas.

Izaio 25:6-9 pranašas pateikia mums pranešimą naujosios karalystės aprašymą, tada, kai rojiškos sąlygos bus įsteigtos visame pasaulyje, ir viena tos pranašystės dalis sako, kad tuomet Dievas „sunaikins mirčių amžinai“. 1 Korintiečiams 15:54 apaštalas cituoja tą pažadą ir aiškina, kad jis bus įvykdytas po bažnyčios išaukštinimo ir nemirtingumą, išvien su jos Viešpačiu. Vienas iš pradinių palaimintų karalystės pažadų buvo duotas Abraomui, kurį suteikdamas Dievas pasakė, kad per jo sėklą bus palaimintos visos žemės giminės.

Galatiečiams 3:8, 16 ir 27-29 Povilas aiškina, kad Abraomui duotas pažadas bus įvykdytas per Kristų ir jo pagarbintą bažnyčią, jo ištikimuosius pasekėjus šiame amžiuje. Dėl tos tad priežasties rojiškos gyvenimo ir laimės sąlygos dar nebuvo įsteigtos žemėje, nes Kristaus pasekėjai šiame amžiuje, kurie dalyvaus jo dangiškuose namuose ir bus bendratėvoniai su juo, suteikime pasauliui gyvenimo palaimą, turi būti išrinkti ir priręgti užimti aukštas vietas karalystėje.

Laikų ženklai neabejotinai parodo, kad mes dabar gyvename šios gėdynės pabaigo

je, kai Kristaus bažnyčios surinkimo darbas yra beveik užbaigtas. Tai reiskia, kad netolimoje ateityje pasirodys ilgai lauktoji gėdynė, žadėtieji palaiminimo laikai. Netrukus tamsioji verkimo naktis paliks vietą giedojimo rytui. Tikros linksmybės laikas bus tada, kai nebebus daugiau laidotuvių, nes jų vietą užims laimingas susivienijimas su mylimais draugais ir giminėmis, kurie tuomet klausys anos dieviškos karalystės įsakymų ir paklusnumu pasidarys atsteigiančiosios dieviškojo Kristaus ir jo pagarbintos jaunosios galybės dalyviais. — Apr. 22:17.

Joks atpirktosios padermės sutvėrimas nebus per žemas dieviškajai malonei pasiekti. Jo visagalingos ir palaimintos karalystės veikimu nė vienas iš nuodėmės sugadintųjų nebus kritęs taip žemai, kad melingoji Dievo ranka nebegalėtų pasiekti ir išgelbėti krauju atpirktąsias sielas; jokia nežinojimo ir prietarų tamsybė žmonių širdyse nebus taip tiršta, kad dieviškosios tiesos ir mėlės šviesa negalėtų jų apšviesti ir suteikti jiems naujosios dienos džiaugsmo ir linksmybės ir duoti jiems progos parodyti paklusnumą ir dalyvauti dieviškoje palaimoje. Nebus ligos, kuri galėtų užpulti ir gadinėti žmogaus kūną. Didysis Gydytojas tikrai ir pilnai išgydys visus. Jo karalystėje nebus jokių sudarkytų kūnų, baisinų arba per pilnų arba protiškaip silpnų; visi bus pilniausiai išgydyti ir ištobulinti.

(Bus daugiau)

Kas domisi Tiesa, reikalaukite (nemo kamai) spaudos, knygelių ir traktatų šiuo adresu:

L.B.S.A.

212 E. Third St., Spring Valley, Ill. U.S.A. (61362)

Apmokamo skelbimo teisėm

Europos lietuvių kronika

Juda skyriai ir jaunimas

LONDONAS

AUKOS TAUTOS FONDUI

Tautos Fondui aukojo: po 1 sv. J. Kutkus ir L. Nemeika.
T.F. Atstovybė nuosirdžiai dėkoja.

ATVYKSTA V. SIDZIKAUSKAS

Pakeliui į Strasburgą dalyvauti Europos parlamento posėdžiuose Londone. Kelioms dienoms sustos VLIKo pirm. V. Sidzikauskas.

Atvykęs į Londoną balandžio 23 d., V. Sidzikauskas čia turės pasitarimų su Pabaltijo krašto diplomatais, lietuvių organizacijų vadovais ir dalyvaus PET Londono delegatūros posėdyje. Numatomas taip pat susitikimas su britų parlamentarais bei po litiniais veikėjais.

JAUNIMO METAI

D. Britanijos Lietuvių Jaunimo Delegacija į Jaunimo kongresą Chicagoje birželio 30 - liepos 4 d.d. yra šitokia:

Gajutė Valterytė (Herefordas), Romas Kinka (Londonas), Kunigunda Kaminskaitė (Wolverhamptonas), Irena Jokubaitytė (Manchesteris), Rimgaudas Kalibatas, Birutė Liūdžiūtė, Rada Daunoraitė, Viktoras Lagūnavičius (Londonas), Dalia Lūžaitė (Lietuvių Sodyba) ir Pranas Dzidolikas (Glasgowas, Skotija).

Šie rinkiniai jaunuoliai ir ryžtasi savo visomis jėgomis atstovauti D. Britanijos lietuviškam jaunimui pirmajame Pasaulio Liet. Jaunimo kongrese.

JAUNIMO METŲ KOMITETAS

Išsikūrus DBLS Londono Jaunimo skyriui, jo pirmininkas R. Kalibatas pakviestas į D. Britanijos Jaunimo Metų Komitetą. Komiteto sudėtis dabar yra šitokia:

Romas Kinka, Kunigunda Kaminskaitė, Birutė Liūdžiūtė ir Rimgaudas Kalibatas. S. Kasparas yra DBL Valdybos ryšininkas jaunimo reikalams, susijusiems su Jaunimo kongresu. Jo adresas: 32 Puteaux House, London, E.2.

NOTTINGHAMAS

SKAUTISKOS FILMOS

Balandžio 16 d., 6.30 val., šeštadienį, Ukraičių klubo apatinėje salėje (30 Bentic Rd.) rengiamas Anglijos Skautų Brolių skautiško gyvenimo filmų vakaras.

Skautų Brolija visą eilę metų ruošė stovyklas, gerus darbelius, važinėjo, kelioavo pėsti, dalyvavo įvairiose skautų stovyklose, o ypač jaunieji skautukai, kurių tėveliams bus labai įdomu pamatyti filmoje tik renybė.

Kviečiame gausiai dalyvauti.

DBLS Valdyba

BRADFORDAS

SKAUTISKŲ PAVEIKSLŲ VAKARAS

Balandžio 2 d. į Vyties Klubo patalpas gausiai susirinkusiai visuomenei, organizacijų vadovybėms, tėveliams ir vaikučiams, buvo rodomi skautiški spalvoti paveikslai iš skautiškų stovyklų. Skautiškas filmas Bradfordo lietuviams, susitarus su rengėjais ar bet kokia programa, numatyta parodyti vėliau. Po to įvyko loterija, ir visuomenė parėmė finansiškai į Jaunimo kongresą vykstančias skautų atstoves.

Prieš kurį laiką, kai buvo energingų vadovų, čia gražiai reikšėsi skautai. Išvykus į užjūrį vadovams, viskas apriomo. Dabar, pasitarus su kun. J. Kuzmickiu ir T. Buroku, pakviestos buvusios energingos ir veiklios „Šatrijos Raganos“ draugovės drauginės v. sl. J. Traškienė ir D. Burokienė vadovauti atsikūrusiems vienietams. Joms pageidaujant, nutarta sušaukti Bradfordo ir apylinkės tėvelius sudaryti skautų vieneto tėvų komitetul. Tėvų susirinkimas šaukiamas balandžio 2 d.

J. M.

SUSIRINKIMAS SKAUTISKAI REIKALAI

Balandžio 23 d., 4 val. p.p., Vyties Klubo patalpose šaukiamas tėvų susirinkimas. Kviečiami susirinkti Bradfordo ir apylinkės tėveliai, turintieji vaikučių. Bus svarstoma skautų-čių vienietų atstieigimo reikalas ir skautų vienietų tėvų komiteto išrinkimas.

Kviečiami visi apylinkės tėveliai dalyvauti.

Rajono vadovybė

BALANDŽIO 23 D., ŠEŠTADIENI, LIET. NAMUOSE, 2 LADBROKE GDS., W.11.

IVYKSTA DIDELIS, LONDONO DBLS JAUNIMO SKYRIAUS RUOŠIMAS,

SENIMO IR JAUNIMO SUSIARTINIMO

Pavasario Balius

PRADŽIA 7 VAL. VAK. ŠOKIAI IKI 1 V. RYTO. VEIKS BUFETAS IR KT.

Staliukus užsisakyti tel. PAR 2470.

LIETUVISKOS PAMALDOS

DERBY — bal. 17 d., 11 val.
NOTTINGHAM — bal. 17 d., 11 val., Jaunimo Židinyje.
BIRMINGHAM — bal. 24 d., 11 val., 21 Park Rd. Pamaldos rekolekcijų pobūdžio. Praveda kun. A. Geryba.

J.E. VYSK. PR. BRAZYS S. ANGLIJOJE

LEEDS — balandžio 16 d., 12 v., Holy Rosary bažn.
BRADFORD — balandžio 16 d., 6 v.v. — pamokslas, išpažintis; balandžio 17 d., 12.30 v. — iškilmingos pamaldos.
KEIGHLEY — balandžio 17 d., 10 v., St. Anne mokyklos koplyčioje.
HALIFAX — balandžio 23 d., 12 v., St. Columba bažn.
HUDDERSFIELD — balandžio 24 d., 1 v. p.p., St. Joseph's bažn.
ROCHDALE — balandžio 30 d., 5 v.v., sešelių koplyčioje.

LEIGH

SUSIRINKIMAS

DBLS Leigh Skyriaus Valdyba kviečia narių susirinkimą balandžio 16 d., 1 val. p. p. WHITE HORSE Hotel, Railway Rd., Leigh.

Rochdalės skyriaus pirmininkas D. Banaitis yra pradžioje padaryti pranešimą iš 19-tojo DBLS visuotinio suvažiavimo, be to, bus svarstomi kiti svarbūs reikalai.

Maloniai kviečiame narius ir visus kitus kuo gausiau dalyvauti.

Skyriaus Valdyba

MANCHESTERIS

PRANEŠIMAS IS SUVAŽIAVIMO

Balandžio 16 d., šeštadienį, 6 val. vakare, Lietuvių Klube šaukiamas DBLS Skyriaus susirinkimas.

Jame atstovas darys pranešimą iš idomaus DBLS visuotinio suvažiavimo. Kviečiami dalyvauti ir nenariai, kurie domisi visus lietuvių ir jų gyvenimą liečiančiais dalykais.

PAPIGINTA LIETUVOS ISTORIJA

Neseniai „Europos Lietuvyje“ esame rašę, kad „Terra“ išleido Dr. V. Daugirdaitės - Sruogienės „Lietuvos istorijos“ naują laidą, gausiai iliustruotą, papildytą įdomiais dokumentais, gražiai išleista ir gražiai įrėnta.

Si „Lietuvos istorija“ tinka namams ir mokyklai. Jos kaina JAV yra 6 doleriai. Kadangi Anglijos ir Europos žemyno kraštų lietuvių uždarbiai menkesni, leidėjas sutiko ją čia atiduoti už 4 dolerius, arba 28 šilingus.

Kas norėtų sau ar savo vaikams ar mokyklos reikalui užsisakyti, prašom atsiųsti 28 šilingus „Europos Lietuviai“ ir aiškiai užrašytą savo adresą. Adresas bus persiųstas „Terra“ ir JAV, ir užsakiusieji knygas gaus tiesiog iš leidyklos.

Ta proga gali pasinaudoti tiek Anglijos, tiek Europos žemyno kraštų lietuvių.

Rašyti ir pinigų siųsti: „Europos Lietuviai“, 1 Ladbroke Gardens, London, W.11.

SKAITYKIME IR REMKIME

LIETUVISKĄ SPAUDĄ

Naujausiai gauta:
Brazdžionio ir Babrausko redaguota — antra dalis Lietuvių beletristikos antologija, kaina 3.12.6.
B. Pūkelevičiūtės Aukso žąsis, pasakiška 3-ju veiksmų komedija 14.8.
N.E. Sūdvis — Vienų vieni 25 metų rezistencijoje 1.9.4.
Dr. A. Kučas — Kun. A. Staniukynas. 100 metų nuo jo gimimo paminėti 14.8.
St. Zbarskas — Selected LITHUANIAN Short STORIES 1.15.0.
St. Yla — Dievas Sutemose 1.2.0.
A. Kučys — Varpas 15.0.
Visa periodika, istorijos knygos, žemėlapių.
H. Radauskas — Eilėraščių — 1.16.8.
Pr. Naumiestiškis — Baisusis Birželis — dramos kaina 1.6.0.

VAIKAMS:

D. Čibas — Žaizaras, pasaka, gausiai iliustruota 11.3.
J. Mingėla — Labas Rytas, Vovė, iliustruota 18.6.
Rašyti: „DAINORA“, 14, Priory Rd., KEW — SURREY.

DBLS Pirmininko pranešimas Visuotiniam Skyrių Atstovų Suvažiavimui Londone 1966 m. kovo 26 dieną.

Gerbiame, kartu su visais pasaulio lietuvių D. Britanijos lietuvių džiaugiasi, kad mūsų jaunimas išsivijoje pradėjo gyvau pasireikšti visuomeninėje veikloje ir domėtis Lietuva. D. Britanijos lietuvių jaunimas nenori atsilikti nuo didesnių kolonijų jaunimo. Paskelbus Jaunimo Metus, mūsų jaunimas susiorganizavo ekskursijai į Jaunimo Kongresą, kuris įvyks birželio pabaigoje ir liepos pradžioje Chicagoje. Bet kas mus, DBLS narius, turi ypačiai džiuginti, tai faktas, kad kasmet į mūsų organizaciją stoja vis daugiau jaunuolių. Šiandien mes galime pasveikinti naujojo DBLS Jaunimo skyriaus delegatus šiame suvažiavime. Tikėkimės, kad tas skyrius augs ir stiprės ir per artimiausius mėnesius pasireikš gražia veikla.

Šiuose namuose yra ruošiamas kambarys, kurį visi galėsime pamatyti ir kuris skirtas jaunimo reikalams. Tą kambarį tvarkys Jaunimo skyrius. Jame skyriaus nariai galės jaukiai ir naudingai praleisti laiką, pasiskaityti mūsų spaudą, diskutuoti jiems rūpimus klausimus ir pasilinksminėti. Ten pat bus turtinga lietuviškų knygų biblioteka.

Kiek mums žinoma, iš D. Britanijos ruošiasi važiuoti į Jaunimo kongresą apie 12 jaunuolių. S-gos Valdyba nutarė prisidėti prie kelionės išlaidų padengimo, kiek leidžia Sąjungos išdas. Reikia šia proga pasakyti, kad jau per eilę metų mūsų išlaidų sąmatoje stambiausios sumos yra išleisti jaunos jaunimo reikalams. Kaip paprastai, praeitais metais vien tik lietuviams skautams, dalyvavusiems tarptautiniame Rambore, buvo suteikta parama 100 sv. Kultūrinė - politinei veiklai išleista tik 60 svarų. Skyrių lankymas, taupant lėšas, labai nukentėjo: buvo aplankytos tik dvi apylinkės. A. Pranskūnas buvo nuvykęs Manchesterin, o P. Mašalaitis į Derby ir Skautų Rambore.

Pagal pageidavimus, kuriuos girdėjome

LIETUVIAI KARIAI PLACIAME

PASAULYJE

Okupuotoj Lietuvoj, be keturių Rokiškįje sušaudytų buvusių partizanų, dabar nužudyti Česlovas Stasaitis ir Antanas Džiaugys po 15 metų kalėjimo.

Vladas Ramojus, gyv. Chicagoje, parašė knygą, kurioj atžymėti 130 žuvusių partizanų tikromis pavardėmis, kovojusių prieš okupantą tarp 1945-53 metų. Daug pavardžių nusiėpta, nes bolševikai gali keršyti dabar dar jų šeimoms. Knyga netrukus išeis iš spaudos.

Algis Augaitis dabar atlieka JAV kariuomenėje tarnybą Parįžiuje ir laisvu laiku ten susieina su lietuvišku jaunimu. Inž. Vincas Dambrauskas pakeltas į JAV armijos majorus ir apdovanotas Marshall medaliu už geriausią baigtą mokslo JAV generalinio štabo Akademijoj. Jis iš 400 laimėjų pirmąją vietą.

St. Ripskis, kilęs iš Chicago, dabar atlieka JAV karinę tarnybą V. Vokietijoj ir yra gavęs leitenanto laipsnį. Kpt. Jonas Šimutis, šiuo metu einas atsakingas pareigas vienoje Tolimųjų Rytų karinėje aviacijos bazėje, yra pakeltas į majorus. Jis yra „Draugo“ red. L. Šimučio sūnus.

Kpt. K. Paukštys, žymus veikėjas, staiga mirė Chicagoje, kur čia priklausė prie inžinierių, profesorių, Ramovės ir kt. organizacijom.

Juozas Blujus išėjo savanoriu į JAV kariuomenę. Taip pat Ciceroy yra lankęsi atostogų Jonas Gudaitis, Ričardas Kisielius ir Juozas Šumakeris, kurie ilgą laiką kovojo Pietų Vietname ir yra gavę pažymėjimo ženklus.

Leit. Audris Endrijonas šiuo metu esąs Pleikų bazėj, Pietų Vietname. Aviacijos kpt. Charles Yerkes, kilęs iš Chicago, už pasižymėjimus gavo P. Vietname kryžių.

Dominikas Nargelė, taip pat kovojąs P. Vietname, pakeltas į kapitonus, tarnaujās laivyne.

Valteris Milleris, kilęs iš Chicago, buvo nužudytas bolševikų P. Vietname, ties Marble Head kalnu, vykstant smarkioms kovoms.

Pik. ltn. Audickas kovoja P. Vietname. Aviac. kpt. Bronius Kuzmickas-Kuzma mirė, vos sulaukęs 55 m. amžiaus, Naujoje Zelandijoj.

Lietuvos kariuomenės majoras Mečys Reikala staiga mirė Chicagoje.

Mjr. Antanas Andriūnas, Lietuvos kariuomenės gusaras, mirė Medeline, Kolumbijoj. Jis ten turėjo jojimo mokyklą.

Vincas Krilavičius, gerai pažįstamas Worcesterio lietuviams, 21 metus ištarnavęs JAV kariuomenėje, mirė tesulaukęs vos 48 metus.

Alf. Miliukas, kuris neseniai atvyko iš anapus geležinės uždangos, Kanadoje būdamas pareikšė, kad Nepr. Lietuvis Jonas Juodišius miręs vergų stovykloj Sibire. Vorkutoj mirė ir gen. Žilys, mjr. Polojanskis, gen. Pečiulionis.

Bal. Brazdžionis

praeituose suvažiavimuose, S-gos Valdyba nutarė išleisti D. Britanijos lietuvių metraštį. Jį suredaguoti pakviestas K. Barėnas.

Prieš šį suvažiavimą daugumas mūsų skyrių turėjo savo susirinkimus. Iš 14 skyrių gavome praeitų metų veiklos apyskai, iš kurių matyti, kad svarbesniuose centruose turime stiprius ir didelį darbą atliekančius skyrius. Narių skaičiumi turtingiausi skyriai yra Nottinghamas ir Coventry. Nottinghamo skyriaus išdas operuoja panašiom sumom, kaip S-gos centras. Iš kitos pusės, Bradfordo Skyrius yra neproporcingai sumažėjęs. Čia įvairius parengimus ir minėjimus ruošia „Vyties“ klubas, kurio nariai, deja, nesupranta platesnės organizacijos svarbos.

Coventry skyrius ruošė tautinius minėjimus su paskaitomis ir koncertu. Surinkta aukų Tautos Fondui ir Saleziečių gimnazijai Italijoje. Huddersfieldo skyrius buvo sukvietęs 3 susirinkimus ir suverbavo kelis naujus narius.

Ketteringo skyrius, be nario mokesčio, surinko aukų Vasario 16 gimnazijai, Tautos Fondui ir Skautų stovyklai, be to, parėmė Londono liet. bažnyčią.

Atgijo ir gražiai pradėjo veikti Leigh skyrius, kuriame narių skaičius nuolat auga. Dabar jau turi 43 narius. Buvo suruošęs ekskursiją į Rochdale, vaikams Kalėdų eglutę. Taip pat auga ir Manchesterio skyrius, kur gan gausu ir kitų organizacijų. Jis ruošia švenčių minėjimus, buvo suruošęs sol. J. Liustikaitės koncertą, pa-

VOKIETIJA

PALAIDOJOME M. LABUTĮ

Martynas Labutis mirė kovo 24, palaidotas Luebeck-Kuecknitz, Waldhusener kapinėse kovo 29 d. Velionis buvo gimęs 1872 m. rugsėjo mėn. 3 d., Žyniuose, Klaipėdos krašte. Pokario metais velionis ilgiausiai išgyveno Bad Schwartau. Ten buvo įkūręs su kitiems veiklesniais lietuviams PLB apylinkę, kuriai nuosirdžiai ir sąmoningai vadovavo — buvo tos apylinkės pirmininku. Buvo pavyzdingas ir giliai susipratęs lietuvis, kuris visus lietuviškus reikalus remdavo su dideliu nuosirdumu ir meile. Nepriklausomybės laikais per Vasario 16 d. šventę dovanodavo šauliams šautuvus, už ką buvo šaulių Sąjungos įvertintas ir apdovanotas Sąjungos žvaigžde. Iš profesijos buvo prekybininkas ir turėjo Klaipėdos krašte gražų ir nemažą ūkį.

Luebecko lietuvių gailisi netekę tauraus ir susipratęs lietuvių patrioto. Tebūna jam lengva svetimos šalies žemėlė, kuri velionį prigludė amžinam poilsiui.

J. Pyragas

NAUJI BUTAI

Lietuviai gali gauti naujus butus, statytus su Aukštojo Komisarо materialine parama Neustadte, Luebecke, Rendsburge ir Neumuensterje. Gera būtų, kad mūsų tau tiečiai visi pasinaudotų šia galimybe ir apsigyventų gražiose patalpose. Viengungiai gauna vieno kambario butą, vadinasi, vieną kambarį, vonią, virtuvę, rūšį ir sandėliuką pastogėje. Buto nuoma nebrangesnė kaip 50 DM.

PASALPOS VARGSTANTIEMS

Aukštojo Komisarо Istaiga (532 Bad Godesberg, Rhein Allee 18) teikia žymias pasalpas visiems seneliams, invalidams ir į vargą patekusiems užsieniečiams, turintiems asmens dokumentą „Reiseausweis“. Ta galimybe reikėtų pasinaudoti. Gera būtų, kad visi mūsų apylinkių pirmininkai ir seniūnai surašytų mūsų vargstančius, aprašytų jų būklę ir rekomenduotų mūsų žmones šalpai. Yra galimybė gauti ir nuolatinę pasalpą.

MIRUSEJŲ

Marijona Luošaitytė-Išganaitienė, šeimininkė, gim. 1897m. Karališkių kaime, Gedulių valsč., šakių apsk., mirė kovo 7 d. Keisthacht/Elbe ligoninėje. Palaidota Geesthacht - Spackenbergo Lietuvių kapinėse kovo 11 d.

Gustavas Kaufmanas, ūkininkas, mirė staigia mirtimi, sulaukęs 66 m. amžiaus, sausio 22 d. Walsum/Rheinland. Palaidotas Walsum-Aldenrade miesto kapinėse sausio 27 d.

Jokūbas Storasta mirė po trumpos, bet sunkios ligos, sulaukęs 64 m. amžiaus, 1965 m. liepos 1 d. Palaidotas Waltrop miesto kapinėse. Velionies senelio brolis buvo rašytojas - filosofas Vilius Storasta - Vydūnas.

Agota Sabonytė-Ulanauksienė, gim. 1877 m. Sabališkių kaime, Zebertonių valsč., mirė vasario 15 d. Vechtos senelių prieglaudoje. Palaidota Vechtos miesto kapinėse.

Kazimieras Cerniauskas, gim. 1906 m. Liubiškių km., Pajevonio valsč., Vilkaviškio apsk., geležinkelio darbininkas, mirė vasario 19 d. Vechtos senelių prieglaudoje, palaidotas Vechtos miesto kapinėse.

Antanina Raugūtė-Rugienė, gim. 1889 m. Meistų km., Kudirkos Naumiesčio vls., šakių apsk., mirė vasario 24 d. Vechtos senelių prieglaudoje, palaidota Vechtos miesto kapinėse.

siuntė aukų Saleziečių gimnazijai, Tautos Fondui ir parėmė vykstančius į Jaunimo kongresą.

Rochdalės skyriaus nariai, kaip ir kitur, lanko ligonius ir remia patekusius į sunkią materialinę padėtį. Be to, suruošė kelias ekskursijas, tautinių švenčių minėjimus ir didelį koncertą.

Šia proga norėčiau pasiūlyti suvažiavimui pareikšti padėką bent dviem S-gos nariams, kurie, nors skirtingose srityse, daug pasidarbavo lietuviškam reikalui ir Sąjungai. Tokių nusipelnusių padėkos narių turime daugiau, bet jiems išlės padėkosime ateinančiuose suvažiavimuose. Šiandien dėkojame Rochdalės atstovui D. Banaičiui už jo nenulistamą darbą Manchesterio apylinkėje ir už jo pastangas atgavinti Leigh skyrių, kuris dabar taip gražiai veikia.

Manchesterijje gyvenęs mokytojas D. Dainauskas visuomeninį darbą dirba nuo jaunų dienų. Pastaruoju metu su dideliu pasiaukojimu veda Manchesterio sekmadieninę mokyklą. Šiais metais jam sukančia 60 metų amžiaus. Ryšium su ta sukaktimi, siūlyčiau pareikšti D. Dainauskui padėką ir palinkėti jubiliatui geros sveikatos ir energijos, kuri leistų dirbti dar ilgus metus jaunimo auklėjimo darbą.

Kaip žinote, S-gos Valdyba sumanė pagaminti Sąjungos nariams uniforminį kaklaraištį. Šiuo metu yra audžiamas kaklaraiščio pavyzdys. Manau, kad per Sekminės Sodyboje jau galėsite pavyzdį pamatyti ir, jeigu patiks, — užsisakyti visiems nariams. Tikiuosi, kad pavyzdys bus toks gražus, jog S-gos nariai panorės būti šimtai kitų D. Britanijos lietuvių, kurie ilgai stovi nuosaliai. Su jūsų pagalba, turio vilties, narių skaičius padvigubės.

LIET. SODYBA

— Iš Peterborough persikėlė gyventi K. Mickus. Jis pradėjo dirbti Sodybos virtuveje. Kiek vėliau bus reikalingas sezoninis virtuvės portieris. Kas norėtų per vasarą Sodyboj pagyventi ir padirbėti — prašomi atsiliepti.

— Balandžio 22 d. vietos konservatorių organizacija Sodybos patalpose ruošia savo metinį balių.

— Balandžio 24 d. šauliai ruošia draugišką šaudymo varžybą su Hanslow (prie Londono) šaudymo klubu.

— Gegužės 6-8 dienomis Londono universiteto filosofų studentų grupė turės Sodyboje studijų savaitgalį. Juos čia suorganizavo inž. Kastytis Baublys, kuris tame pačiame universitete studijuoja filosofiją.

Tą patį savaitgalį įvyksta Hampshire County klubų pistoletų šaudymo varžybos. — Tuoj po Sekminių šauliai organizuoja įdomias naujokų šaudymo pirmenybes. Galės dalyvauti tik tie, kurie anksčiau nėra dalyvavę šaudymo klubų varžybose. Da ta ir smulkmenos bus paskelbta vėliau.

— Sekminių programą šiais metais organizuoja DBL Jaunimo Metų Komitetas. Sodybos administracija rūpinasi tik bendrais pramogų, apgyvendinimo ir maitinimo reikalais. Sekite DBLJM Komiteto pranešimus.

Gazinio, alyvinio ir anglinio centrino apšildymo specialistas J. Tarulis. Adresas: 14 Priory Rd., Kew, Surrey. Tel. RIC 6377.

KUR ATSILYGINTI VOKIETIJOJE?

Už „Europos Lietuvį“ ir Nidos Knygų Klubo leidinius Vokietijoje galima pinigų siųsti šiuo adresu:

Panelė R. Kumpfertaitė, 5 Koeln-Kalk, Dieselstr. 40/26.

Pinigai siųstini pasinaudojant pašto perlaide (Zahlkarte) ir Postscheckamt Koeln, Konto Nr. 186994.

JEI REIKIA PASIŪSTI SIUNTINĮ — KREIPKIS Į

LIETUVIŲ NAMŲ BENDROVĘ,

2, LADBROKE GARDENS,

LONDON, W.11.

EUROPOS LIETUVIS — LITHUANIAN WEEKLY.

Printed and Published in Gt. Britain by the Lithuanian House Ltd., 1, Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PAR 2470.

Leidžia Liet. Namų Akc. B-vė. Leidimo Tarybą sudaro DBLS V-ba ir Europos Liet. Bendruomenių pirmininkai.

Redakcija rankraščius taisy ir trumpina savo nuožiūra.

Prenumeratos kaina: metams 50 šil.; do-lerio kraštuose — 6 doleriai metams; Vokietijoje — DM 22.

Už laikraštįje kieno nors spausdinamųjų skelbimų turinį nel leidėjai, nel redakcija nesilima atsakomybės.